

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. marec 2007, letnik XXXVIII, št. 3

- Proračun vendarle skoz javno obravnavo
- Vse boljša oskrba z vodo
- Podeljena Februarska priznanja
- Plečnik in mi II.
- Rodila se nam je Koprška banka
- Kartica Obrtnik po novem
- Turistični razmah
- Zveza kulturnih društev oživljena
- Med jubileji in nagradami
- Čas besed v oblak ujet
- Emzinova nagrada Andreju Korenču
- Članice NTK v I. ligo?
- Pustne radosti

Náš zaplaninski predsednik je prepričan, da je lahko izvoljen za guvernerja Banke Slovenije le neodvisni kandidat; neodvisnost pa lahko kandidat izkaže edino na tak način, da je bil kako desetletje zaposlen v Narodni banki Jugoslavije, da je bil ob izvolitvi za guvernerja član LDS in po možnosti tudi poslanec LDS! No, lahko da gre za neodvisnot, vendar

dar jako težko dojemljivo.

Nič laže dojemljiva ni šolska regola, ki dopušča otrokom – pazite, otrokom(!), da so lahko 40 ur neopravičeno odsotni – pazite, neopravičeno(!) odsotni: od pouka, od obveznosti, od odgovornosti. Naravnost nedojemljiva popotnica za nadaljnji resni študij in še bolj resno življenje, ki težko – če sploh – prebavi neopravičenost.

A, kaj to! Bodimo bolj praktični! »Slovenskim Romom gre bolje kot drugim,« je ugotavljal predsednik Svetovne romske organizacije Stanislaw Stankiewicz, ko je bil na obisku pri Romih v Sloveniji. Si torej ob tem lahko predstavljate, kako je šele drugod načeta pravna država, če je že pri nas, ko gre Romom bolje kot drugod, tako ogrožena, da bo z njo vsak čas konec, kot bi

Mojzes, kje si?

dejal naš odsluženi varuh človekovih pravic. Dojemi, če lahko dojameš!

Skoraj nedojemljivo se zazdi, ko nam oblast, ne da bi jo za to sploh kdo od nas obveznikov prosil, podaljša rok za popis nepremičnin za dva meseca! In človek brž pomisli: glej, glej, kako človekoljubno dejanje – morda zaradi tistih ostarelih, bolnih ali kako drugače ubogih, ki jim popisovanje gre težje od rok in bi ne bili sposobni opraviti popisa do zaukazanega roka. Ah, kje pa! Ne zaradi ljudi – ne zaradi zdravih ne bolnih ne betežnih, pač pa zaradi geodetske uprave, ki ne bi bila sposobna opraviti posla na rok. In zdaj utegne kdo vprašati: kakšna bo kazen za geodetsko upravo? Nikakršna! Za ljudstvo pa? Ljudstvo vendar ni geodetska uprava, ljudstvu so zagrožene kazni, če so mu všeč ali ne, in amen!

Ali povsod se ne da priti do amena. Strateški vladni svet za gospodarski razvoj je ugotovil, da je upadanje prebivalstva realen problem in da bo treba pokojninski sistem postopoma spreminjati, tako da bo javno finančno vzdržen in družbeno socialno sprejemljiv, in to tako, da bo preseženo neugodno razmerje med ljudmi v delovni dobi in tistimi, starejšimi od 65 let. Točno tako! Zdaj pa na lov za Mojzesom, ki bo vse to dojel, da bo potlej zamahnil s svojo palico.

Urednik

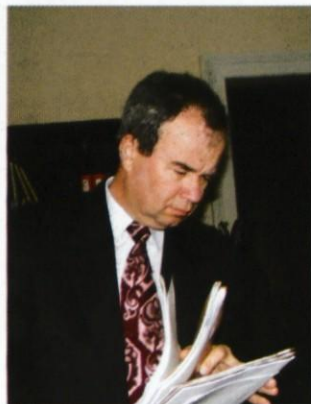
Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Tržaška se živahno premika

Najprej velja zapisati, da se kar dinamično nadaljujejo dela pri rekonstrukciji Tržaške ceste. Dela so dokaj zahtevna, ker je treba zaradi poglobitve cestne nivelete ustrezno urediti in posodobiti križišča. Na novo pa se gradita še avtobusni postajališči. Vendar, če ne bo nobenih zapletov, še posebej ne pri nadaljnjih poglobitvah cestišča, kjer bi morebiti naleteli na arheološke najdbe – kočljiv utegne biti del ceste nasproti

godetu v Blekovi vasi, kjer se povsem prenavlja tudi cesta; končana je prav tako tudi vodovodna trasa skozi Novo vas. Na vrst je še obnova vodovoda po Tovarniški mimo Tuša do Škrlja, del na Stari cesti, na Brodu in proti Sekirici in še od Martenka do bivših vojašnic. Vsa odprta in še načrtovana dela pa naj bi Cesto podjetje Ljubljana izvedlo do konca septembra. Celotna vodovodna rekonstrukcijska dela tudi tista iz leta 2006 se vrednotijo na 650.000 €, samo letošnja prenova pa 312.000 €.

Župan Janez Nagode.

Narodnemu domu –, bo cesta z vsemi spremljajočimi ureditvami nared še pred počitnicami.

Pločnik s prekinitvami

Do konca aprila so predvidena zaključna dela na Jački. Dotlej bo treba urediti enostranski pločnik, ne vzdolž cele ulice, ker na žalost, niso bili sklenjeni dogovori z vsemi lastniki zemljišč za odstop-odkup ustrezne površine za pločnik. Do zaključnih del bo zgrajena tudi javna razsvetljava, zaradi umirjanja prometa bodo vgrajene talne grbine.

Zadreg z oskrbo z vodo vse manj in manj

Za Narodnim domom je vodovodno omrežje obnovljeno. Končuje se tudi več drugih vodovodnih krakov. Povsem pri kraju je vodovod od Tržaške mimo »Zvončka« do križišča pri Na-

Pločnik ob prenovljeni cesti proti Blekovi vasi, se, žal, konča pred smrekami v živi meji!!!

Na naslovnici: Tudi z nami nas je vedno več.

Foto: Marcel Štefančič

Vse boljša oskrba z vodo tudi v Rovtahn

Lepo napreduje tudi gradnja vodovoda V Rovtahn, in sicer II. faza na trasi Rovte-Sovra. Za kakih 79.000 € vreden projekt bo zgradilo Komunalno podjetje Logatec s svojimi podizvajalci do konca marca – če bo le vreme dopuščalo.

Sofinanciranje iz regionalnih vzpodbud

V okviru Notranjsko-kraške regije je bil v pripravi regijski razvojni program za obdobje 2007-2013. Program je pripravljala nabor projektov, upoštevajoč financiranje tudi prek regionalnih vzpodbud. Skladno z dogovori lahko naša občina pričakuje sofinanciranje dveh projektov: ali pri rekonstrukciji Zdravstvene-

ga doma (gradbena dokumentacija je že pripravljena!) ali pri posodobitvi Rovtarske ceste in pri gradnji pločnika.

Naša občina lahko pričakuje sofinanciranja od 500.000 do 750.000 €. V kratkem se bo sestel svet regije, ki se bo odločal, kaj bo podprl in s kolikim denarjem. Župan Janez Nagode računa, da nam bo regija sofinancirala enega od obeh projektov z najmanj 500.000 €.

Res pa je tudi, da je naša občina uradno vključena tudi v Ljubljansko razvojno regijo, kjer pa podatkov o sredstvih še ni; stvari naj bi se zapletle z izbiro in izvolitvijo direktorja razvojne agencije. In tako pravih aktivnosti ni. Denarja pa, če kdaj bo, bo mnogo manj kot v Notranjsko kraški razvojni regiji.

Martin Koren

Izza svetniških klopi

Obstrukcija sprva onemogočila potrebno sklepčnost

Župan občine Logatec Janez Nagode je 15. februarja sklical 3. redno sejo občinskega sveta – Obstrukcija opozicije je onemogočila potrebno sklepčnost

Lokacijski načrt za Dom na Griču in takajšnje okolico v drugo obravnavo

Zatikati se je začelo namreč že pri drugi točki dnevnega reda: pri obravnavi in sprejemu predloga Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za območje urejanja lokacijskega načrta za gradnjo večnamenskega Doma na Griču, za dozidavo doma starostnikov in ureditev pogojev za načrtovanje in umestitev in ureditev v prostor. Marjan Gregorič (SD) je opozoril predvsem na potrebno število parkirišč in dostopov k Domu na Griču. Vendar predlog Odloka je bil upoštevajoč pripombe potrjen za prihodnjo drugo obravnavo.

Obstrukcija opozicije je zadržala proračun za leto 2007

Vse pa se je še bolj zapletlo pri tretji in četrti točki, kjer naj bi po obravnavi sprejeli Odlok o proračunu občine Logatec za leto 2007 in s tem v zvezi naj bi sprejeli sklep o pričetku javne obravnave. Glavni očitke Marjana Gregoriča (SD) je bil, da bi morali svetniki dobiti gradivo najmanj 15 dni pred pričetkom seje in bi lahko tudi svetniki iz vrst SD, SDS, N.Si in LzL (Lista za Logatec) imeli možnosti, da bi se s svojimi stališči pripravili na sejo. Tako je na novo oblikovana opozicija zapustila sejo ali kot učeno pravijo: je sejo obstruirala. Županu obstrukcija ni bila poseben vseh, čeprav jo je nekako pričakoval. Obstrukcijo je po seji komentiral kot veliko neresnost opozicije, kot pomanjkanje njene konstruktivnosti. Seveda, pa je treba priznati, da je tudi sestava koalicije malce šibka, saj jo sestavlja 12 od 21 svetnikov, in to iz vrst SLS, LDS, NLN (Neodvisna lista za Notranjsko) NLM (Neodvisna lista mladih). In obravnava proračuna za leto 2007 se je zaradi nesklepčnosti preložila na kasnejši datum.

Albin Čuk

In opozicijski stoli so se izpraznili.

Foto: Andrej Korenč

Ali veste...?

Koliko nas je?

Zanimivi podatki so od prvega letošnjega januarja. V naši občini je bilo tega dne vsega 13.155 prebivalcev, od tega jih je bilo 1106 brez stalnega bivališča. – Po spolu pa so se prebivalci s stalnim bivališčem tako rekoč razpolovili; ena sama ženska prehitava sicer 6024 moških.

Proračun – kljub obstrukciji opozicije – v javno obravnavo

V nadaljevanju 3. seje občinskega sveta 21. februarja je župan Janez Nagode povabil svetnike k prvi obravnavi Predloga občinskega proračuna za leto 2007

»To pot pa bo šlo, a ne Franc?«

Takoj za tem je vodja svetniške skupine SDS Ladislava Furlan v imenu svoje stranke ter v imenu N.Si, SD in LzL pojasnila namero za obstrukcijo 3. točke dnevnega reda, ki se je nanašala na razpravo Predloga občinskega proračuna. Nato so svetniki omenjenih političnih strank zapustili sejo – to pot že drugič. – V nadaljevanju je povzel besedo Boris Hodnik (LDS), ki je predlagal, da bi naj svetniki kljub zapletom sprejeli sklep o javni ob-

ravnavi predloga občinskega proračuna, saj so od potrditve tega akta odvisne številne investicije, projekti, razpisi za sofinanciranje dejavnosti društev in podobno. Prisotni so se s tem predlogom strinjali in sprejeli sklep, da se predlog občinskega proračuna za leto 2007 daje v javno obravnavo do 8. marca 2007.

Še dva spomenika lokalnega pomena

Za tem so svetniki soglasno sprejeli odloka o zaščiti kulturnih spomenikov lokalnega pomena, in sicer za Domačijo Rovte 2 in zemljanko pri hiši v Hotedršici 88.

Za novorojenčka 100 € občinske pomoči

Prav tako je občinski svet sprejel Pravilnik o enkratni pomoči za novorojen-

ce v občini Logatec, s katerim so svetniki omogočili mladim družinam, ki so se že ali pa se še bodo v letu 2007 povečale za nove družinske člane, da prejmejo enkratno pomoč v višini 100 €.

Imenovanja predstavnikov lokalne skupnosti

Ob koncu je sledila še obravnava imenovanj predstavnikov lokalne skupnosti. Ponovno so uvedli postopek za imenovanje predstavnika v Svet Centra za socialno delo, ker predlagana kandidatka ni bila potrjena. Potem so imenovali Vanjo Uvalič Kosijer za koordinatorko za enake možnosti spolov v lokalni skupnosti. Čisto na koncu so svetniki uvedli postopek za imenovanje člana programskega odbora Radia Odmev ter za imenovanje predstavnika lokalne skupnosti v svet Miklavževega vrta.

Aleš Klun

Med seboj

Podeljena Februarska priznanja

Slovesna počastitev Prešernovega dne in podelitev Februarskih priznanj

Moč Prešenovega duha s svojo silnostjo privabi slovenstvo, da vsako leto ob 8. februarju pripravi slovesnosti, s katerimi želi počastiti Prešenov dan. V Logatecu se taka slovesnost že leta in leta povezuje s podelitvijo Februarskih priznanj. Letošnja proslava, ki jo je pripravila Renata Gutnik, sicer analitičarka za kulturo in turizem občine Logatec, je bila v Narodnem domu 7. februarja. Vodenje programa je bilo zaupano preizkušenemu Marku Škrlju.

Župan naše občine Janez Nagode je v svojem slavnostnem govoru podčrtal kulturne dosežke in opozoril na potrebo po tesnejšem usklajevanju dejavnikov pri kulturnih prizadevanjih, ki bodo lahko posled, ko je oživljena ZKD, čvrsteje povezani. Po svojem nagovoru je župan podelil troje Februarskih priznanj, in sicer: za življenjsko delo na področju kulture Jožici Nagode, za izjemne dosežke na področju kulture pa Katarini Dolenc in devetim mentorjem – v imenu deveterice je priznanje sprejela Milka Treven – KD Žarek iz Osnovne šole Rovte.

»Hop, Cefizelj, pa te imam.«

Iz županovega slavnostnega govora

Potem ko je župan Janez Nagode pozdravil vse prisotne, nastopajoče in še posebej prejemnice Februarskih priznanj, je med drugim dejal:

»Februar je že dolgo zaznamovan kot mesec, posvečen kulturi, mesec, v katerem prav 8. februarja na obletnico smrti pesnika Franceta Prešerna praznujemo slovenski kulturni praznik... Ob tej priložnosti se zaslužnim državljanom in ustanovam podeljujejo za različna kulturna ustvarjanja raz-

lično poimenovana priznanja in nagrade...

Občina Logatec se je že leta 1990... odločila, da bo zaslužnim kulturnim delavcem podeljevala »Februarska priznanja« za njihovo uspešno in plodno delo. Od tedaj se podeljujejo dve vrsti priznanj, in sicer priznanje za izjemne dosežke in priznanje za življenjsko delo na področju kulture. Tako se vsako leto (z izjemo leta 1999) na osrednji prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku v občini Logatec podeljujejo priznanja osebam ali društvom, ki so v preteklosti dosegli izjemne dosežke na področju kulture, ki so s svojim delom prispevali

k pomembnim in prepoznavnim kulturnim stvaritvam v občini sami ali celo preko njenih meja. Na podlagi javnega razpisa imajo možnost predloge za posamezne prejemnike priznanj posredovati vsa kulturna društva, zavodi, ustanove in deli lokalnih skupnosti ter posamezni občani, a to možnost le redki izkoristimo.

Žal, znamo mnogi samo kritizirati in zahtevati. Ne znamo dela kulturnikov nagraditi niti z obiskom njihov predstev, z aplavzom, s tihim priznanjem. Ne vemo, da je za delo zlasti v ljubiteljski kulturi potrebno mnogo volje, veselja, da je porabljenega mnogo prostega časa. Žal, so pogosto nezadovoljni tudi kulturni delavci sami – mnogokrat opravičeno, mnogokrat pa tudi ne. V javnosti je iz medijev znano odprto pismo županu o nezadovoljstvu kulturnih društev glede dodeljevanja proračunskih sredstev za kulturo v letu 2006. Znana je tudi celotna polemika, ki se je razvila na to tematiko, o tem da so nekatera društva začasno prenehala z delovanjem, ker jim ni bilo zagotovljeno dovolj sredstev, da so ta ista društva odrekla sodelovanje pri nekaterih kulturnih prireditvah, kljub temu da jim je bilo obljubljen in tudi z rebalansom občinskega proračuna zagotovljeno in dodeljeno dovolj sredstev za njihovo delo in izvedbo vseh zastavljenih projektov. Tudi sam sem bil celo vrsto let delaven član kulturnega društva v občini, zato me tak način komuniciranja kulturnikov žalosti. Po drugi strani pa mi postane zelo hitro jasen odgovor na vprašanje, zakaj smo lani izgubili Izpostavo javnega sklada za kulturne dejavnosti, zakaj že celo vrsto let ni aktivna Zveza kulturnih društev v občini, zakaj je ljubiteljska kultura na periferiji občine veliko bolj delavna in uspešna kot v osrednjem delu občine.

Zatem je župan navedel nekaj podatkov, ki so ilustrirali obilje kulturnih prireditev, ki jih je občina posredno in neposredno financirala v letu 2006.

»V preteklem letu je bilo v naši občini izvedenih preko 150 različnih kulturnih prireditev, od tega preko 80 v Narodnem domu. V proračunu občine je bilo lani za kulturo namenjenih 88,5 milijona tolarjev, kar predstavlja dobre 4% vseh odhodkov. Od teh sredstev je bilo za ljubiteljsko kulturo namenjenih 23,7 milijona tolarjev, za izvedbo programov, posameznih projektov kulturnih društev – le teh je bilo prijavljenih preko 150 – pa dobrih 14 milijonov. Žal, je bilo zaradi neizvedenih, a najavljene projektov posameznih društev, porabljenih le dobrih

13 milijonov tolarjev. Za delo Zveze kulturnih društev je bilo namenjen milijon tolarjev, za sofinanciranje programa Izpostave javnega sklada ljubiteljske dejavnosti pa 3,5 milijona tolarjev. Poleg tega je potrebno omeniti, da se nobenemu društvu ne zaračunavajo stroški za najete prostore ob nastopih ali za prostore, ki jih uporabljajo za svoje vaje; mnogokrat se pomaga društvom tudi pri organizaciji prireditev in prevozov.«

Nato je župan navedel še nekaj podatkov iz predloga za letošnji proračun: »Za kulturo je namenjenih dobrih 422.000 € ali 14 % več kot v letu prej; od tega za ljubiteljsko kulturo 124.000 € ali 25 % več, za programe posameznih društev 83.500 € ali kar 30 % več kot v letu 2006. V predlogu pa so tudi sredstva za sofinanciranje programov Izpostave javnega sklada, ker še vedno upamo, da bo Izpostava na novo začela z delom... Nekaj sredstev pa je namenjenih tudi delovanju Zveze kulturnih društev, ki se je na sinočnjem občnem zboru odločila, da ponovno prične s svojim delom kot predstavnik vseh kulturnih društev in sogovornik z občino in Izpostavo. V skladu z novim Zakonom o društvih pa je pripravljen nov pravilnik o sofinanciranju ljubiteljske kulture, ki bo pred sprejemom na seji občinskega sveta šel v razpravo in iskanje soglasja med uporabnike.«

Prepričan, da je v naši občini ljubiteljska kultura s številnimi društvi in kulturnimi delavci ter s številnimi prireditvami na visoki ravni, je župan na koncu nagovora z zahvalo in s čestitkami prejemnicam Februarskih priznanj izrazil upanje v nadaljnje vztrajanje in doseganje lepih kulturnih dosežkov njih samih in vseh drugih kulturnih dejavnikov.

Slavnostni govornik – župan Janez Nagode.

Po podelitvi priznanj so v slikovitem kulturnem programu sodelovali Otroški pevski zbor OŠ Rovte pod vodstvom Mari Loštrek Žižek, iz iste šole tudi lutkarska skupina v režiji Aleksandre Ste-

fanovske in Metke Bogataj, gledališka skupina Nazaret v režiji Katarine Dolenc ter Folkorna skupina KTD iz Hotedršice v koreografiji Matije Logarja.

Artemis

Žarek je zažarel v polnem sijaju

Februarsko priznanje, namenjeno mentorkam KD Žarek Rovte, je pristalo v pravih rokah

Februar je že tradicionalno posvečen kulturi. Gre predvsem za praznovanje spomina na velikega Prešerna, ki je 8. februarja 1849 veliko prezgodaj sklenil svojo življenjsko pot.

Narod, ki se zaveda svoje kulture, je bogat. Zato se še posebej v hišah učenosti trudimo, da mlademu rodu privzgojimo ljubezen do slovenske besede, pesmi, plesa, igre in likovne umetnosti. Naše društvo, ki deluje na šoli Rovte in ima pomenljivo ime Žarek, je letos prejelo

najpomembnejšo občinsko potrditev – Februarsko priznanje. Vse se je začelo že nekaj tednov prej, ko smo bili obveščeni, da smo med prejemniki priznanja. Veselje je bilo veliko. Že skoraj pripravljena krajevna proslava ob dnevu kulture se je morala umakniti, saj so naši otroci nastopili na občinski prireditvi v Logatcu, na katero so se sodelujoči vestno pripravljali, da bi še enkrat dokazali, da je šlo priznanje v prave roke. Čeprav je bil skopo odmerjen čas za nastop (le tri minute), so gledalci vseeno

lahko uživali ob petju otroškega pevskega zbora OŠ Rovte, v krakanju skreganih krogarjev ter ob ogledovanju domiselne scene, ki sta jo sestavljala tudi Urška in povodni mož, delo likovnikov iz rovtarske šole.

In kako to, da smo bili med mnogimi nominiranci izbrani prav mi. Ne gre spregledati vsakoletnih uspehov pevcev iz Rovt. Tako otroški kot mladinski zbor OŠ Rovte se redno uvrščata na območna tekmovanja, kjer sta vedno med najboljšimi. Zborovodje Mari, Alenka in Mihaela so

znale zboru dati dušo, ubranost in eleganco. V likovni delavnici izpod rok mladih nadarjenih ustvarjalcev prihajajo prave umetnine, ki krasijo šolske prostore, pogosto pa najdejo mesto tudi na kakem razstavnem prostoru. Dela so bila tudi že nagrajena. Mentorica Marija zna motivirati mlade likovnike in jim pomagati z nasvetom, ki jih ima za polno zakladnico. Ko bi Prešeren videl, kako ga znajo upodobiti v igri in pesmi mladi igralci pod vodstvom neumorne Ljudmile Treven, bi bil še kako ponosen. To se lahko doseže le s trdim delom. Lepoto in eleganco telesa izražajo naše učenke s plesom. Skoraj tako kot baletke. Za to ima vse zasluge Miša, ki z veliko vztrajnostjo pripravi deklice, da nastopajo kot mali labodi iz Labodjega jezera. Če je pa komu nerodno pokazati se na odru, postavi kulisso, naredi lutko in ji vdihne življenje. Čisto najmlajši jih imajo najraje, živijo z njimi in zanje. Kako smo bili letos ponosni na naše krokarje, ki so poleteli prav do državnega srečanja lutk v Kranju. V šali nam je priznani lutkar celo dejal, da bi morali nastopati v parlamentu, da bi nauk o enakosti in prijateljstvu prodrli tudi v poslanske klopi. Aleksandra in Metka ter najmlajši že snu-

Otroški zbor z zborovodjo Mari Loštrek Žižek.

jejo nove načrte, čeprav bo krokarje težko preseči. A kjer je volja, je tudi moč. In oboje nam daje tudi naš ravnatelj Mitja Turk. Vsi se pa zavedamo, da je nagrade lažje

osvojiti kot jih ubraniti, a se bomo vseeno trudili tudi naprej, da se bo kulturni žarek širil tudi v prihodnje. Sicer pa: Hvala, dragi gospod župan, da ste nas opazili!

Metka Bogataj

O priznanjih – in njihovih misterijih

Napisano dobronamerno in z željo, da bi Februarsko priznanje dobilo svojo težo

Pred dnevi sem prebral avtobiografijo „Bojevnik upanja“ misijonarja Pedra Opeke. V njej med drugim opisuje nečloveške razmere „ljudi s smetišč“ na Madagaskarju in svoje (uspešno) delo med temi reveži. Kljub vsej veličini knjige pa sem bil nemalo razočaran, ko na koncu knjige avtor izreka besede zahvale raznim posvetnim ter verskim organizacijam in slavnim, bogatim posameznikom, nikjer pa ni niti z besedico omenjen naš Andrej Žigon. Niti v dodatku v slovenski izdaji (knjiga je prevedena iz francoščine)!

Nekoč mi je Andrej dejal, da je lazarista Pedra Opeko srečal nekje na Goriškem in takoj se je navdušil za njegovo delo. Andrej je naredil Pedra Opeko in njegovo humano poslanstvo na Madagaskarju

v Sloveniji prepoznavno in medijsko odmevno. Koliko je bilo njegovih fotografskih razstav, literarnih srečanj, organiziranih koncertov s popularnimi slovenskimi pevci ter ansambli, obiskov pri politikih, na radiu in TV, pri podjetnikih... Ves izkupiček je šel v dobrodelne namene za „Slovensko vas“ na Madagaskarju - za „smetiščarje“, kakor jih je Andrej imenoval. Velik del tega denarja so prispevali socialno šibki – tudi upokojenci z majhnimi prihodki. Le ti so si dobesedno „odtrgali“ od ust, da so lahko pomagali ljudem v najhujši bedi. Pred leti se je Andrej (že bolehen) odpravil na Madagaskar, da je na svoje oči videl, kako tam živijo ljudje in kako jim je misijonar Pedro Opeka pomagal živeti človeka vredno življenje in jim vlival upanja.

Letos 9. januarja bi Andrej praznoval 55 let. Žal, ga ni več med nami. Ob njegovem 50. rojstnemu dnevu sem ga predlagal za Februarsko priznanje za življenjsko delo. Smatral sem, da je v svojem življenju veliko naredil na področju kulture v najširšem smislu (tudi srčne kulture!) in ponese glas o Logatcu po Sloveniji in čez... Poleg vsega zgoraj navedenega pa je bil Andrej tudi odličan pesnik in interpret svoje poezije. Po njegovi pesniški zbirki *Zeleni oblaki* se danes imenuje odmevno logaško literarno društvo. Andrej priznanja ni prejel ne tedaj ne kasneje. Je prej umrl.

Pevcu vedno sreča laže...

Priznati moram, da me že nekaj časa zanima misterij podeljevanja Februarskih priznanj. Vtis imam podoben kot ob branju Orwellovih ali Kafkovih romanov. Torej, s kakšnimi vatli se merijo dosežki nominirancev, kdo ima škarje in platno? Da ne bo pomote, ne gre za lov na čarovnice, in tudi vsakdo, ki je priznanje prejel, si ga je bil nedvomno zaslužil. Vendar pa bi bilo prav, če bi bilo objavljeno, kdo je izbral nagrajence (npr., člani komisije ... in podobno). Še bolje bi bilo, če bi kdo pojasnil, po kakšnem ključu je sestavljena komisija za podeljevanje Februarskih priznanj, iz predstavnikov katerih (kulturnih) organizacij in kako so v proces odločanja o prejemnikih priznanj vključena kulturna društva in ali se lahko podeli več priznanj za življenjsko delo in izredne dosežke ali pa nobene, če niso izpolnjeni kriteriji.

Pa še nekaj nedoslednosti se že nekaj časa pojavlja. Razpis za podelitev Februarskega priznanja in obrazec „Predlog za podelitev

februarskih priznanj za leto... se razlikujeta oziroma sta zavajujoča. V razpisu je navedeno priznanje posameznikom za IZJEMNE DOSEŽKE (torej za neko izjemno delo brez časovne omejitve), v obrazcu Predlog ... pa za IZJEMNE DOSEŽKE V LETU 2006(?). Gre za bistveno razliko. – Kaj je torej prav?

Mogoče tudi to koga odvrča, da bi pripravil svoj predlog, če ta ne zadošča obema kriterijema! Zato predlagam, da se nekaj v tej smeri spremeni. Poleg vsega pa imam vtis, da za vse predloge za Februarsko priznanje ne veljajo enaka merila in da ni vse v skladu s Pravilnikom o Februarskih priznanjih Občine Logatec oz. z „Razpisom“ (citiram iz 1. čl. „Razpisa“: „Februarsko priznanje je najvišje priznanje, ki ga podeljuje Občina Logatec POSAMEZNIKOM za izjemne dosežke ali za življenjsko delo na področju kulture v NAJŠIRŠEM pomenu.“)

Gvido Komar

Do novih zamahov v Grčarevcu

Na pobudo Grčarevčanov je bil organiziran zbor vaščanov s predstavniki logaške oblasti

Vabilu na zbor vaščanov so se med vabljenimi odzvali župan Janez Nagode, novi predsednik sveta krajevne skupnosti Tabor Jože Rožmanc in prejšnji predsednik in sedanji občinski svetnik Franc Rudolf; zapisnik pa je pisala Renata Čuk. Namen srečanja je bil predstavitev in izvolitev novega predstavnika vaške skupnosti Grčarevec v svet krajevne skupnosti Tabor. Najprej se je na kratko predstavil Jože Rožmanc in zagotovil, da bo v novem mandatnem obdobju sodelovanje potekalo nemoteno kot do sedaj. Nato je Franc Rudolf pojasnil, da predstavnik vaške skupnosti nima v svetu pravice glasovanja, je pa zelo dobrodošel vezni člen med svetom KS in krajem. Po javnem glasovanju je bil za naslednjo mandatno obdobje izvoljen za predstavnika Grčarevca Vili Černivec.

Potem ko se je bil župan zahvalil za povabilo, je spregovoril o reševanju nekatereih vprašanj v Grčarevcu. Pojasnil je, da je bil projekt za avtobusno postajališče že poslan na direkcijo za ceste. Odtlej pričakujejo morebitne pripombe, ki jih mora potem upoštevati projektant. Dela naj bi se izvedla letos, čeprav bo treba urediti še nekatera zemljiško-lastninska vprašanja. Ker se Grčarevec opazno širi, je po mnenju župana pametno razmišljati tudi o javni razsvetljavi in javni kanalizaciji. Pri obojem bo treba primerno sodelovati z vaščani. Asfaltiranja pa bodo stekla, ko bodo pridobljena vsa soglasja in bo dosežen dogovor o plačilu. Iz preteklosti je še nekaj odprtih vprašanj, zato bo treba najprej urediti zemljišča, ki gredo lahko v javno dobro, možni so tudi odkupi, ki se potem kompenzirajo. Ob primernem sodelovanju z vaščani, bi lahko navedene projekte zgradili že v letu 2007, je še dodal župan Janez Nagode.

Zato pa bo treba najprej izvesti geodetski, pa idejni projekt, nato bodo na vrsti služnostne pravice. Želja pa je, da bi se za vse navedene projekte kopalo samo enkrat. Franc Rudolf je pojasnil, da se izgradnja lahko zavleče, če se lastniki zemljišč z nameravanim ne bi strinjali. Najslabše je, če so sredstva pridobljena,

Obetaven sestanek. (Od leve: župan Janez Nagode, predsednik KS Jože Rožmanc, predstavnik Grčarevčanov v svetu KS Vili Černivec in vaščan Gvido Komar.)
Foto: S. Cikač

gradnje pa ni možno nadaljevati. Župan Nagode pa je naglasil tudi dobro sodelovanje turističnega društva z občino.

Vaščani so izpostavili tudi vprašanje omejitve hitrosti skozi Grčarevec, prehodov za pešce, kableske televizije, lokalne avtobusne povezave in vprašanje izgradnje pločnikov. Problemov in želja je veliko. Koliko vsega se bo uresničilo, ne vemo; vse uresničeno pa gre v prid zanamcem.

Za udeležbo na zboru in za pojasnila se vaščani iskreno zahvaljujejo županu Nagodetu, predsedniku Rožmancu in svetniku Rudolfu v upanju, da se zopet kmalu srečajo – po možnosti že »Na ovinku«. Posebna zahvala gre Tatjani in Andreju, ki sta omogočila srečanje v prostorih na kmetiji Rudolf.

Vili Černivec

Zdravljica ali himna?

– To je zdaj vprašanje

Petnajst let in malo več imamo svojo državo. Polni smo besed o tem, kako radi jo imamo in kaj vse nam pomeni. Pa se potem marsikateremu državljanu zatakne že pri poznavanju državnih simbolov, ko je treba, npr., naštetih barve v zastavi, še več težav je s številom simbolov v grbu, himna pa? Da tudi o Himni vemo premalo, sem ugotovila na dveh kulturnih prireditvah ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku. Bila sem šokirana in presenečena! Zato, da se naslednjič zgodba ne bi ponovila, pogledimo dejstva.

Na letošnji osrednji občinski prireditvi je zbor zapel dve kitici Zdravljice: *Prijatli, obrodile...* in *Žive naj vsi narodi...* Obiskovalci proslave so vsi po vrsti vstali, kot da gre za državno himno. Pa jim ne bi bilo treba, kajti zbor je zapel dve kitici Zdravljice, skladbe, ki jo je leta 1906 na Prešernovo besedilo napisal skladatelj Stanko Premrl. Verjetno je sicer organiza-

tor proslave v scenariju predvidel Himno, ker pa pri izvajalcih ni preveril, kaj bodo v resnici zapeli, je prišlo do zadrege.

In naslednji dan še drug primer. Na literarnem večeru je povezovalka večera jasno povedala, da bo deklica Eva zapela dve kitici Zdravljice, bili sta del scenarija, katerega zaključek je predstavljala recitacija zadnje kitice Zdravljice *Nazadnje še, prijatli, kozarce zase vzdignimo...* Kljub temu so vsi pristotni na prireditvi vstali. Pa jim ne bi bilo treba!

Dva primera v dveh zaporednih dneh očitno kažeta, da se državljani ne najdemo, da ne vemo, kaj je Zdravljica in kaj himna! Da torej premalo vemo o naših državnih simbolih!

Kaj je torej prav? Odgovor najdemo v Zakonu o državnih simbolih, kjer je jasno napisano, da je: »Himna sedma kitica pesmi Franceta Prešerna Zdravljica na melodijo zborovske istoimenske skladbe

skladatelja Stanka Premrla. Himna se izvaja svečano in usklajeno z običaji, s katerimi navzoči pozdravljajo himno. Himna se izvaja z glasbilo, s petjem, ali z glasbilo in s petjem.«

Torej razlika med Zdravljico in Himno je! Besedilo himne je **samo sedma kitica** Prešernove Zdravljice na melodijo, ki jo je napisal skladatelj Stanko Premrl. Melodijo lahko izvedejo glasbeniki tudi samo instrumentalno. Izvajanju himne smo državljani dolžni izkazati posebno čast, zato takrat vstanemo, mirno spremljamo izvedbo, včasih (športne prireditve) tudi z izvajalci zapojemo; ob koncu himne pa **nikoli NE ploskamo**. Če pa bomo na kakem zborovskem koncertu poslušali Zdravljico v uglasbitvi Stanka Premrla ali kakšnega drugega skladatelja, pa lahko mirne duše zaploskamo

Branka Novak

Ob mednarodnem dnevu žensk

Ali imamo popolno enakost med spoloma, ki je eden od idealov moderne demokratične družbe?

Ideja o mednarodnem dnevu žena se je porodila v socialističnih strujah kot poziv k enakopravnosti žensk v začetku 20. stoletja. Šele Generalna skupščina OZN je decembra 1977 z resolucijo določila 8. marec za mednarodni dan žensk. Tako so se začela različna zborovanja, ki so se posvetila pravicam žensk in njihovemu sodelovanju v političnih in gospodarskih procesih.

V Sloveniji je že leta 1897 začel izhajati ženski časopis Slovenka in le leto kasneje je bilo ustanovljeno žensko društvo. Volilno pravico pa so ženske dobile šele z ustavo Federativne ljudske republike Jugoslavije leta 1946. Danes imajo ženske v večini razvitih držav volilno pravico, vendar pa mednarodni dan žensk za mnoge še danes odraža napredek boja za pravice žensk in zahteva spremembe za ženske povsod po svetu. Enakost žensk pa vse do danes, na žalost, še ni bila dosežena.

V Sloveniji so sicer ženske uspešnejše v primerjavi s kolegicami iz držav EU. Na to kaže že dejstvo, da je razlika v višini plač moških in žensk zelo nizka (med najnižjimi v Evropi) in

da so, za razliko od večine žensk v Evropi, uspele ohraniti visoko stopnjo zaposlenosti. Vseeno pa imamo tudi mi probleme. Ženske v Sloveniji so više izobražene kot moški, vseeno pa je zanje na voljo malo vplivnih in zahtevnih delovnih mest. Dejstvo je tudi, da počasneje napredujejo in so za enako delo plačane manj kot moški. V povprečju zaslužijo 12% manj kot moški, in čeprav je razlika v primerjavi z drugimi državami relativno nizka, so se v zadnjih letih pokazali trendi, ki kažejo, da bi bilo razliko mogoče zmanjšati do leta 2015. Zelo zaskrbljujoče pa je tudi dejstvo, da v zadnjih letih narašča registrirana brezposelnost žensk, med brezposelnimi mladimi, ki imajo univerzitetno izobrazbo, pa je kar 67,5% žensk.

Še vedno pa ostaja 8. marec kot dan, ki je posvečen ženskam in tako simbolizira prizadevanja za večjo vlogo žensk v procesih odločanja in na sploh za enakost med spoloma. Je dan praznovanja politične, ekonomske, socialne enakopravnosti in dosežkov žensk.

Urša Ferjančič

Arhitekt Plečnik in mi

»Sledječ skrivnostnim izviro, je hodil po zemlji domači in odkrival preprosto lepoto, ki ga je varno peljala nazaj k lastnemu osebnemu, prečiščenemu izrazu,« začelja Plečnikov učenec Marjan Mušič knjigo »Jože Plečnik« v zbirki Znameniti Slovenci, Ljubljana 1986 – Prav je, da se tudi na Logaškem – iz Hotedršice namreč izhaja Plečnikov rod – zavemo njegovih korenin II.

Ob 50. obletnici Plečnikove smrti (umrl je 7. januarja 1957) smo stopili v Plečnikovo leto. Prof. arh. Edo Ravnikar pravi, da je bil Plečnik po znanju v svoji sferi vrhunski in je dosti prispeval, da smo Slovenci ustvarili samostojno, novo žarišče moderne kulture z značilnostmi našega časa. Dušan Grabrijan pa meni, da je mogoče Plečnika primerjati edino le s Prešernom. Take in podobne ocene slišimo danes, čeprav je bil do 80. let minulega stoletja skoraj pozabljen.

Kako je prisotnost arhitekta Plečnika odmevala v času njegovega življenja pri nas, je čisto »posebna« zgodba. Kako so nanj gledali v našem kraju, lahko presodimo po zavrnitvi predlagane rešitve za spomenik NOB leta 1951 (glej skico!) pa tudi ob prebiranju zapisov »Logaškega vedeža« (F. Mihevc, Spomini logaškega vedeža – rokopis - Logatec, 1938), kjer piše:

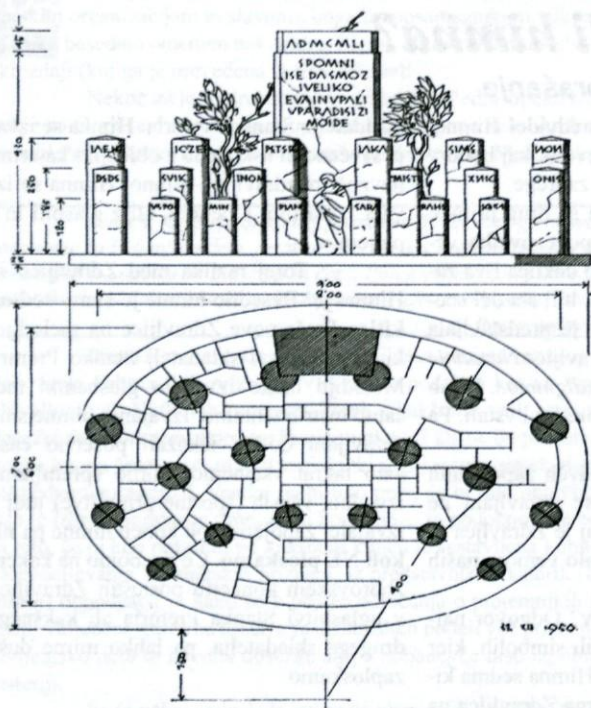
... »Gospod Oblak je bil kot župan poverjenik zidave pri kapelici padlim občanom občine Dolenji Logatec. Za ta spomenik padlim se je ugibalo dalj časa, kje in kako bi se napravilo kaj primerne za ta kraj, ali navsezadnje so prav slabo pogodili.

Dotični takratni odbor je poklical iz Ljubljane nekega zvedenca in so ga imenovali za največjega strokovnjaka cele Evrope in njemu so potem zaupali, da naj on tukaj kaj umetnega napravi, in res je on pogodil, da se naj postavi tam pred kapelico oni kozolec s 6 štanti, ki bo kazal starinsko lice, ki jo je prav slabo pogodil, in vsak, ki je to zidavo v gledal, mu ni dopadla, in ljudje so na splošno vsi godrnjali in rekli, da to ni nobeni stvari podobno, najmanj pa še za spomenik vojnopadlim. Kar se tiče podobe starinskega lica so pa tudi prav slabo zadeli. Nekdo se je izrazil, da če so mislili imeti starinsko lice, pa bi vsaj s slamo pokrili, ali bolje rečeno, da bi slamnato streho naredili. Ljudje so sploh želeli, da bi se ta stvar sama zase kje postavila in da bi bilo kej lepega in ne pa se je s tem še zraven kapelica pokvarila.

»Tako kronist, ki se verjetno ni strinjal s takratno (politično naravnano) občinsko oblastjo« je pred 20 leti še dodal J. Škrli (Arhitekt Plečnik v Logatcu, Kmečki glas 1987, str.11). Da pa mi ne bi pozabili na Plečnika, Cirila Oblaka, njegovega učenca, Staneta Dremlja, kiparja, in drugih, ki so sodelovali pri postavitvi kapelice padlim v 1. svetovni vojni, je prav, da v prihodnje namenimo več pozornosti in tudi skrbi za vzdrževanje tega lepega spomenika z okolico.

Spomenik, pri zasnovi katerega je sodeloval tudi Plečnik, so postavili leta 1928.

Pavle Mihevc

Odklonjen Plečnikov predlog za spomenik NOB v Logatcu (1951).

Koprski bančni nadih tudi na Logaškem

Banka Koper, ki je včlenjena v veliko evropsko bančno grupacijo, je 22. februarja s priložnostno slovesnostjo odprla svojo novo agencijo v Logatcu – 43. poslovalnico v Sloveniji

Agencija posluje v novi soseski Sončni log neposredno ob avtocestnem priključku med obema logaškima rondojevma. O odločitvi za odprtje agencije, dejavnosti in usmeritvah ter o ponudbi banke so že na novinarski konferenci spregovorili predstavniki banke.

Predsednik uprave Vojko Čok je povedal, da tudi Banka Koper krepi svojo dejavnost. Prisotna je že na območjih vseh slovenskih statističnih regij. Veliko pozornosti namenja malim in srednjim podjetjem. Zato sodeluje tudi z Obrtno zbornico Slovenije. Vodilo banke je – biti koristen okolju; skrb za rast in razvoj komitentov pa je njena temeljna skrb. Ta skrb je največja garancija za rast banke. Banka je včlenjena v veliko evropsko bančno grupacijo, ki je po obsegu 3. v EU in 5. v Evropi. V okviru grupacije Banka Koper pokriva območja jugovzhodne Evrope in Češke, kjer je interes slovenskega gospodarstva dovoljšen.

Direktor sektorja poslovne mreže Dario Radešič je utemeljil odločitev za odprtje še ene bančne enote v Logatcu, kjer sicer poslujejo že štiri druge. Nanizal pa je tudi pričakovane prednosti pred drugimi: hitra odzivnost – tudi če s partnerjem ne najdejo ustrezne rešitve, razvojna naravnost, licenca za izdajanje elektronskega denarja – predplačilna kartica, okrog 430 različnih storitev, neposredni stik s strankami – poleg elektronskega poslovanja, seveda. Kartice pa so tako ali tako nekakšen »paradni konj« Banke Koper; izdala jih je že več kot milijon. Agencija ne bo omejena samo na logaško območje, pač pa se vključuje v širše okolje, je še pristavil Dario Radešič.

Vodja PE Ljubljana Stanko Gaberc je poudaril, da izkušnje kažejo, da je ob elektronskem poslovanju potreben tudi osebni stik, predvsem s subjekti malega gospodarstva. Vodja Logaške izpostave Mojca Legac pa je poudarila, da bo agencija ponudila vse storitve banke, tudi sef, dnevno nočni trezor. Odprta pa bo od ponedeljka do petka med 8. in 16. uro.

Na novinarski konferenci so spregovorili - od leve: direktor sektorja poslovne mreže Dario Radešič, predsednik uprave Vojko Čok, vodja PE Ljubljana Slavko Gaberc in Mojca Legac, vodja logaške izpostave.

Na otvoritveni slovesnosti je predsednik uprave Vojko Čok predsednici logaškega Društva prijatelj evrov in mladine Ivici Podjed izročil vrednostno darilo, ki naj simbolizira pripravljenost in željo po vpetosti banke tudi v kulturno, športno in izobraževalno dejavnost kraja. Banki pa je priložnostno darilo izročil logaški župan Janez Nagode, predno je s predsednikom uprave prestrigel otvoritveni trak.

Naj še pripišemo, da je odprtje agencije Banke Koper sovpadlo z uveljavitvijo nove, (pred)plačilne Kartice Obrtnik, katere izdajateljica je Banka Koper v sodelovanju z Obrtno zbornico Slovenije.

J. Gostiša

Dobrodošla poslovna novost

Kartica Obrtnik poslej tudi s plačilno funkcijo

Po ustanovah in drugih sistemih se za izkazovanje članstva vse bolj uveljavljajo kartice. Plastične. Lahko služijo zgolj identifikaciji – denimo, kartice velikih trgovskih sistemov, npr., Tuš – ali pa tudi plačevanju, npr., Magna. Plačilne kartice, katerih poraba se pokriva praviloma enkrat mesečno (kreditne kartice), lahko zagotavljajo tudi določene popuste. V svetu pa se vse bolj uveljavljajo t.i. predplačilne (debetne) kartice. Nanje imetniki naložijo željeni znesek in s tako kartico plačujejo do zneska dobroimetja, ki je na njej. Potem postopek ponovijo.

Obrtna zbornica Slovenije je pred leti izdala Kartico Obrtnik kot identifikacijsko kartico svojih članov. Ti so jo uporabljali za uveljavljanje članskih pravic in ugodnosti, ki jih imajo kot člani v svoji organizaciji. Pred dvema letoma se je začela tkati mreža medsebojnih popustov, ki jih priznavajo člani članom na podlagi identifikacije s Kartico Obrtnik. V sistem so se začela vključevati tudi velika podjetja, denimo, Zavarovalnica Triglav, Petrol, Mobitel... Imetniki kartice lahko tako pri njih »kupujejo« s popustom.

Letos pa začenja svojo pot med člane obrtne zbornice nova, (pred)plačilna Kartica Obrtnik. Besedico »pred« smo zapisali v oklepaju zato, ker bodo vsi člani zbornice s kartico, ki

jo bodo prevzeli, lahko tudi plačevali storitve in kupovali blago doma in v tujini (sistem Visa). Razlika pa bo v tem: če bodo komitenti Banke Koper, bo kartica imela kreditno, če pa ne, pa debetno funkcijo. Slednje pomeni, da bodo imetniki z njo lahko plačevali le v okviru dejanskih sredstev na kartici. Čeprav je na prvi pogled ta omejitev neprijazna, omejujoča, pa ima občutne prednosti z gledišča varnosti. Različne zlorabe, ki bi jih lahko povzročile druge osebe, so namreč omejene z višino dobroimetja na kartici. Morebitna izguba kartice ni tako kritična kot pri izgubi bančne kartice itn.

Nova Kartica Obrtnik bo še naprej identifikacijska kartica za uveljavljanje članskih pravic in popustov pri nakupovanju. Plačilno funkcijo bo imela le, če se bodo imetniki zanjo odločili. Zato ni bojazni, da bi se s prevzemom kartice imetniki proti svoji volji zavezali k poslovnim odnosom s »še eno banko več« ali da bi jim s prevzemom nastali kakšni nepotrebni stroški. Seveda, sedanji kartici dodana plačilna funkcija na novi kartici povečuje njeno vrednost in uporabnost. Zares, dobrodošla novost. Kaže jo preskusiti in uporabljati v svoj priid.

V dobrohoten namig le opomnja, da bodo kartico lahko prevzeli člani zbornice z urejenimi članskimi obveznostmi.:

J. Gostiša

Standardi navzkrižne skladnosti

II.

Standard – zdravstveno varstvo ljudi in živali

V veljavi je Direktiva sveta 96/22/ES (z dne 29.4.1996) o preprečitvi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje in beta-agonistov.

Cilji direktive: učinkovito zatiranje nezakonite uporabe promotorjev rasti in produktivnosti pri masovni vzreji v vseh državah članicah; preprečitev uvoza mesa v EU, ki je bilo obdelano s hormoni; zagotoviti, da vsi potrošniki dobijo meso in živila, ki ustrezajo zdravstvenim zahtevam in pričakovanjem potrošnikov.

Standard – varna hrana

Zahteva: Gospodarski prostori, naprave in delovna oprema, ki se uporabljajo v primarni rastlinski in živalski pridelavi, morajo biti čisti, urejeni in vzdrževani v skladu s spoštovanjem načel dobre higienske prakse na posameznih območjih. Osnovni cilj je preprečevanje kontaminacije primarnih proizvodov. Za pranje opreme je treba uporabljati pitno vodo. Osebe, ki ravnaajo s primarnimi proizvodi, ne smejo imeti zdravstvenih težav (okužb prebavil, gnojnih ran). Odpravljati je treba pogoje, ki omogočajo razvoj škodljivcev (glodavci, mrčes). Na kmetijskih gospodarstvih je treba voditi zahtevane evidence (dnevnik veterinarskih posegov, uporabe FFS, evidence o krmi). Uporabljati je dovoljeno samo dovoljene krmne dodatke.

Standard – dobro počutje živali

Na kmetijskem gospodarstvu je določena oseba, ki skrbi za ustrezno oskrbo živali, ki morajo biti vsaj enkrat dnevno pod njenim nadzorom. Bolne, poškodovane ali onemogle živali je treba takoj ustrezno oskrbeti in če je treba namestiti ločeno od drugih. Skrbnik živali mora voditi hlevsko knjigo z dnevnikom veterinarskih storitev in register govedi na kmetijskem gospodarstvu. V hlevsko knjigo je treba vpisati tudi vse pogine. Knjigo je treba hraniti še tri leta od zadnjega vpisa v knjigo.

Živalim mora biti zagotovljena primerna svoboda gibanja (nemoteno leganje in vstajanje, opravljanje fizioloških potreb). Privezi ne smejo biti pretesni. Površina oken in vrat v hlevu mora ustrezati 1/20 talne površine hleva. Živali, ki so nastanjene na prostem, morajo biti zavarovane pred neugodnimi vremenskim razmerami, plenilci in drugimi nevarnostmi. Vse živali morajo imeti dostop do primerne vodnega vira. Na živalih ne sme biti očitnih znakov poškodb zaradi neprimerne reje.

Teleta, starejša od 8 tednov morajo biti nameščena v skupinah (ne velja za kmetije, ki imajo na dan kontrole manj kot 6 telet, in za sesna teleta, ki so ob materah). Individualni boksi za teleta, mlajša od 8 tednov, morajo biti dovolj veliki in zgrajeni tako, da se teleta med seboj vidijo (ne velja za kmetije, ki imajo na dan kontrole manj kot 6 telet, in za sesna teleta, ki so ob materah). Teleta morajo biti vsaj dvakrat dnevno pod kontrolo, biti morajo vsaj dvakrat dnevno krmljena in imeti morajo zadostno količino vode. Potrebno je redno čiščenje boksov, opreme in posode. Vsem teletom, mlajšim od 2 tednov, mora biti zagotovljen nastil. Od 8. tedna dalje morajo imeti teleta zagotovljeno zadostno količino strukturne krme.

Pri prašičih je treba zagotoviti vsaki živali dovolj veliko površino boksa. V bokse jim damo slamo kot nastil ali v posebej prirejene jasli. V jasli lahko damo tudi seno. Če ni te možnosti, jim moramo dati ustrezno strukturirano krmo v korito (travo, silažo). Prašiče je treba krmiti najmanj enkrat dnevno.

Standard – ohranjanje živalskih vrst in habitatov

Na območjih NATURA 2000 je posebna pozornost posvečena trajnim travnikom, travniškim sadovnjakom (ne smeta se prekategorizirati v zaraščeno zemljišče) in mejicam.

Sankcioniran je vsak nedovoljen lov ptic, njihovo ubijanje ali zadrževanje. Sankcionirano je (namerno ali iz zavestne malomarnosti) uničevanje gnezd.

Nedovoljeno je zavesno uničevanje ali nabiranje zavarovanih vrst rastlin ali njihovo posedovanje.

Standard – prijava bolezni

Kmet mora vsak sum kužne bolezni prijaviti veterinarski organizaciji.

Standard – odpadno blato

Kmet mora za površine, na katerih se uporablja odpadno blato, mulj ali kompost z omejeno uporabo, imeti posebno dovoljenje. To dovoljenje izdajo pristojni organi na podlagi ustrezne analize. Pripraviti je treba letni načrt razvoja blata, mulja ali komposta z omejeno uporabo po GERK-ih.

Standard – podzemne vode

Na kmetijskem gospodarstvu ne sme biti odlagališč odpadkov.

Mojca Dolenc

Garsonjere v najem

Mogočno Lenasssijevo stavbo, v kateri je bila nekoč trgovina z gostilno in tujskimi (turističnimi) sobami, temeljito prenavlja Svet nepremičnin z Vrhnike.

Garsonjere v prenovljeni Lenasssijevi hiši.

V povsem prenovljenem poslojpu pod Taborom v Gorenjem Logatcu bo zgrajenih kakih 15 udobnih garsonjer. Sprva pa garsonjere ne bodo naprodaj, temveč bodo stanovalcem na voljo v najem.

Besedilo in foto: France Brus

Pri nas vse več turistov

Lani v naši občini za dobrih 9% več turistov kot leta 2005

Turizem je v svetu ena izmed najhitreje rastočih gospodarskih panog. V Sloveniji takega trenda sicer še ni opaziti, vendar turizem tudi Sloveniji predstavlja pomembno poslovno in razvojno priložnost. S pravimi prijemi, z znanjem in izkušnjami ter, seveda, s sledenjem usmeritvam, ki so v dokumentu Razvojni načrt in usmeritve slovenskega turizma 2007-2011, bomo lahko Slovenijo okrepili z novimi delovnimi mesti, s trajnostnim razvojem, ki bo poskrbel, da ne bo prihajalo do ekoloških paradoksov. Z rastjo bruto domačega proizvoda, z dvigom izobrazbene ravni naj bi se izboljšala blaginja prebivalstva, povečala pa naj bi se prepoznavnost naše države.

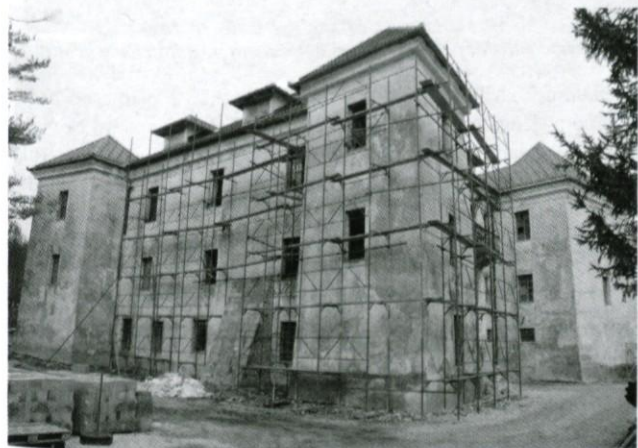
Tudi v Logatcu opažamo spremembe, ki se kažejo predvsem v povečanju kapacitete nastanitvenih zmogljivosti, še posebej od leta 2005; posledično se občutno povečuje število gostov in nočitev. Leta 2005 je na Logaškem prenočevalo 1542 gostov – med temi 181 domačih in 1361 tujih; skupaj je bilo 2111 prenočitev. Lani pa se je število prenočevanj zvišalo za 9,45%, tako smo jih v Logatcu našeli kar 2310. Do tega števila je pomagalo 684 domačih in 1626 tujih gostov, ki so preverjali toplino in mehko posteljo na Logaškem. Glede na ugodno lego Logatca na stičiščih pomembnih poti, gre večinoma za prehodne goste, ki so predvsem v poletni sezoni prešli Slovenijo, nekaj prenočitev pa gre tudi na račun poslovnih turistov.

Predvidevamo pa, da bomo lahko zvišali število gostov in prenočitev z oblikovanjem paketnih ponudb, torej z integracijo že obstoječe ponudbe, ki ji bo treba dodati še kako novo storitev, ki šele išče razvojne poti.

Renata Gutnik

Logaški grad v prenovi

Po dolgih desetletjih propadanja logaškega gradu se je novi lastnik lotil temeljite prenove. Mogočno stavbo že prekrieva nova streha z bakrenimi žlebovi in odtočnimi cevmi, kar varuje stavbo pred nadaljnjim propadanjem.

Poodrana graščina.

Izvajalec obnovitvenih del na grajski stavbi sta Inter-univerzal Čizmič KD in Bogdan Markič, s.p., investitor pa je Artcom, d.o.o., iz Logatca. Gradbeni odri zgovorno pričajo obiskovalcu grajskega parka o temeljiti prenovi gradu.

Besedilo in foto: France Brus

Lanski vrh v sedmo leto

Junija 2001 je bil v Osnovni šoli Laze ustanovni sestanek Turističnega društva Lanski vrh. Iz ustanovne listine je razviden namen delovanja društva, zlasti v povezovanju vasi, ležečih ob Planinskem polju, saj so se v društvo včlanili prebivalci Laz, Jakovice, Grčarevca in tudi iz Logatca.

Vsa minula leta smo bili dejavni predvsem v Lazah in bližnji okolici. Pripravljali smo razne prireditve, polharske večere na Ravniku, postavili kozolce z napisi: »Dobrodošli v Lazah!«, uredili trikotnik sredi Laz pa še to in ono.

Največji projekt je društvo uresničilo leta 2004. Na stavbi Osnovne šole smo postavili spominsko ploščo svetovno znanemu krasoslovcu in raziskovalcu Vilijemu Putiku. Slovesna prireditev je bila odlično organizirana in mednarodno obarvana. Kasneje smo bili člani društva povabljeni na Češko v Pupovke pri Brnu, kjer smo se maja 2006 udeležili praznovanja 150-letnice Putikovega rojstva. Bili smo navdušeni nad sprejemom v Putikovem rojstnem kraju in nad veličastno proslavo.

»Obglavljeni kip sv. Janeza Nepomuka. - Ko je stal ob mostu prek Unice je bil leta 1947 v napoto tankistom JLA.

Ker je dosedanja predsednica društva Marija Matičič prevzela vodenje skupnosti, je društvo za novega predsednika izvolilo Janeza Šabca. Društvo si želi v prihodnje okrepiti sodelovanje s krajevno skupnostjo in ostalimi aktivnimi društvi v vasi in okolici. Program društva, ki bo predvsem odvisen od finančnih sredstev, predvideva predvsem: s KS in šolo organizacijo septembrske proslave v počastitev 75-letnice Osnovne šole Laze, čistilno akcijo ob dnevu zemlje, predavanje prof. dr. Franceta Šušteršiča »Ljubljani, reka sedmerih imen«, s KS začetek akcije poimenovanja in opremljanja območij v Lazah s primernimi napisnimi tablami, organizacijo septembrskega ali oktobrškega gostovanja Literarnega društva Zeleni oblaki iz Logatca pred jakovško cerkvijo, podporo obnovi kipa sv. Janeza Nepomuka pri mostu ob cesti Laze-Planina, organizacijo martinovanja ali obiska kake osmice.

Želimo pa si pri uresničevanju programa sodelovanje vaščanov in sploh vseh, ki jih zanima razvoj kraja. Še vedno vabimo k včlanjevanju v društvo; več ko nas bo, laže bo.

Janez Šabec

Optimistično naprej

Turistično društvo Logatec je – namesto z denarjem – oboroženo z energijo in idejami

Čeprav so bile slišane kritike o zamiranju osrednjega turističnega društva v občini Logatec, pa se njegovi dejavni člani s to trditvijo ne strinjajo. Zato bi lahko kot zaključno ugotovitev občnega zbora, ki se je odvijal 22. februarja, citirali večkrat ponovljeni stavek: »Idej je veliko, a denarja in ljudi za realizacijo zelo malo.«

Sodelovanje na prireditvah, kot so Gregorjev semenj, dan zemlje z akcijo »Cvetlica v vsak dom«, promoviranje turističnih znamenitosti v Logatcu in organizacija ter izvedba več mesecev trajajočega projekta »Moja dežela – lepa in gostoljubna«, pomeni veliko dela, časa, volje in energije, ki jih žrtvujejo najbolj zagrizeni člani društva. Ob nepripravljenosti ljudi sodelovati pri prostovoljnem delu za dobro Logatca in brez finančnih sredstev

za delovanje društva je pač težko delovati na več projektih hkrati. A društvo trmasto vztraja in se ne da pomesti. Zato je treba opozoriti, da je poleg omenjenih projektov šlo veliko dela in časa vsaj v še dva projekta, ki bosta ob dobrohotni razpoložljivosti sredstev na razpisu ugledala luč dneva še letos. A naj zaenkrat ostaneta skrivnost.

Še naprej bo društvo skrbelo za promocijo turističnih znamenitosti na različnih turističnih prireditvah, še naprej bo poskušalo skrbeti za lepši Logatec in se trudilo ohranjati stik z ostalimi turističnimi in kulturnimi društvi v občini. In še naprej bodo člani prostovoljno Gregorčiču in Gruntarju dajali svoj čas, energijo in ideje Logatcu z muzejem, sprehajalno potjo, promocijskimi brošurami in še lepše urejenimi hišami kot do sedaj.

BraPe

Naključje po skoraj dva tisoč letih?

Cestna-avtobusna postaja na istem mestu, kot je bila nekdanja rimska postaja!

Logatčani bomo kmalu dobili težko pričakovano avtobusno postajališče. Zanimivo pa je, da bo stalo na istem mestu kot nekdanja rimska cestna postaja-prenočišče – „mansio Longatica“.

Mansio Longatica – občestna postaja-prenočišče se omenja že v 3. stoletju na zemljevidu rimskega imperija, to je „Tabula Peutingeriana“. Konec 3. stoletja je nastal seznam poštne postaje, mest in prenočišč, ki se imenuje „Itinerarium Antonini, kjer zasledimo oznako „Longatico Mansio“. V zapisu nočišč, ki ga poznamo pod imenom Itinerarium Burdigalense, pa je ta postaja označena kot „mansio Longatico“. Ta itinerar (vodnik) je nastal v prvi polovici 4. stoletja in je bil namenjen romarjem, ki so potovali v Sveto deželo.

Leta 1989 je v Logatcu potekal mladinski raziskovalni tabor. Strokovni vodja tabora in arheoloških izkopavanj je bil domači arheolog Marko Frelj. Na podlagi preteklih arheoloških odkritij na Čevici (rimsko pokopališče) ter na posestvu družine Erker in ob proučevanju antičnega cestnega sistema in križišč se je Marko Frelj odločil, da locira rimsko cestno postajo v Dolenji Logatec. In po njegovi zaslugi so 9. maja 1989 odkrili cestno postajo „mansio Longatico“ pred Narodnim domom v Dolenjem Logatcu, kjer je danes košarkarsko igrišče. Na podlagi najdb je sondirani prostor časovno opredelil v obdobje med 1. in 4. stol. po Kr.

Lepo bi bilo, če bi v sklopu novega avtobusnega postajališča ali poleg njega postavili kako tablo s prikazom nekdanje cestne postaje, kakor je bila izkopana leta 1989. Prav gotovo bi to veljalo za dragocen drobec v naši turistični ponudbi in v vednjo o preteklosti našega kraja. Naj sklenem ta zapis z besedami Marka Frelja iz Zbor-

Nekoč rimska postaja, danes avtobusno postajališče v gradnji.

nika poročil raziskovalnih skupin z „Mladinskega raziskovalnega tabora Logatec 1989“: „Lokacija cestne postaje v samem centru Logatca pa navsezadnje nudi imenitno priložnost, da dobi kraj svoj arheološki

spomenik, ki bi ga lahko s primerno prezentacijo plasirali v širšo javnost in bi verjetno s tem zelo obogatili danes že skoraj obubožano turistično ponudbo Logatca in okolice.“

Besedilo in foto: Gvido Komar

Hvala za lep dan!

Organizatorjem pustovanja v Semiču gre prav lepa hvala za tako lep dan, ki sta ga še posebej polepšala sonce in semiški župan. Župan si je prijazen vzel čas in nas prišel pozdravit. Tako je pokazal, da imamo prijatelje povsod, če jih le hočemo imeti.

Resnično, hvala za tako lep dan!

Zadovoljna upokojenka
logaške upokojenke družine

Pa je le oživela Zveza kulturnih društev

Iniciativnemu odboru za oživitev delovanja Zveze kulturnih društev (v nadaljevanju: ZKD), ki mu je predsedovala Branka Novak, je ob zastopstvu kulturnih društev dva dni pred Prešernovim dnem na občnem zboru le uspelo prekvasiti Zvezo kulturnih društev Logatec.

Uvodoma je predsedujoča iniciativnemu odboru navdušeno z zadovoljstvom ugotavljala, da so se naperi skozi leto vendarle splačali, saj se bodo v ustanovljeni ZKD kulturna društva čvrsteje povezovala, in se bodo tako lahko učinkoviteje pogovarjala s pristojnimi sogovorniki v občini.

Po sprejetem poročilu o napornih prizadevanjih iniciativnega odbora je občni zbor pod predsednikovanjem Slavka Albrehta sprejel tudi nujne statutarne popravke, da bodo ustrezali času in okolju ter da bodo odprti za različne dejavnosti.

Občni zbor je nadalje izvolil v izvršni odbor Francko Čuk, Mihaelo Gostiša, Klemna Kavčiča, Darjo Merlak, Franca Godina, Barbaro Čuk in Anjo Sedej; za predsednika ZKD, ki je hkrati tudi predsednik izvršnega odbora, je bil izvoljen Janez Čuk, za podpredsednico pa Branka Novak. V nadzorni odbor so bili izvoljeni Ivan Leskovec, Ljudmila Treven in Miha Usenik v častno razsodišče pa Marcel Štefančič, Peter Grom in Marjan Grdadolnik.

V štirih zajetnih točkah – oživitev delovanja ZKD,

Oživitveni zbor Zveze kulturnih društev.

vzpostavitev sodelovanja med društvi, izpostavo JSKD in občino, sooblikovanje občinske kulturne politike ter spremljanje dela društev in realizacije njihovih programov – pa je občni zbor zaobjel obetaven program svojega dela.

MAŠ

Čas besed v oblak ujet

*Poglejte, kako dišeč je lahko večer,
ki vam ga bomo podarili,
ko vdahnemo dušo
v svilnato kito spletnemu zaporedju besed.*

Branka je nazdravila novi knjigi Zelenih oblakov. Foto: V. Kržišnik

Z gornjimi verzji so člani literarnega društva Zeleni oblaki na praznični 8. februar povabili ljubitelje pisane besede k predstavitvi novega, po vrsti drugega, literarnega zbornika Čas besed v oblak ujet 2. V knjigo so svoja besedila prispevali Ana Balantič, Barbara Bezek Rot, Bojana Levinger, Branka Novak, Francka Čuk, Kaja Pregrat, Lili Kaučič, Marcel Štefančič, Nada Kržan, Tilka Jerič, Tine Vučko, Vanda Lavrič ter sopotniki literarne družčine Eva Neža Kermavner, Tim Uršič, Lara Hvala in Mateja Hajdinjak, ki so se z objavo poezije in proze predstavili prvič.

»Zbirka prinaša črke in besede, ki so se v žepih naših ustvarjalnih popotovanj pustile mediti, razvajati in plemeniti... Previdni smo, zato ne pravimo, da vam podarjamo odlične literarne stvaritve, zagotovo pa iskreno ponujamo vsak svoje razmišljanje o tem, kaj je pot k dobri literaturi.« je v uvodu knjige zapisala predsednica društva Branka Novak ter dodala, da gre za besedila, ki so jih avtorji in avtorice prebrali na petih literarnih večerih v sezoni 2005/06. Le te pa so spremljali tudi odlični glasbeniki in glasbenice, ki so se prazničnega večera s predstavitvijo zbornika udeležili tudi tokrat. Ana in Špela Kavčič, Karmen Kunc, Bojan Šen, Vid Sark, Tina Kosmač in Rok Škrli so z glasbo obogatili zanimivo, predvsem pa iskreno in svojstveno predstavitev avtorjev, ki so v parih prav zanimivo predstavili drug drugega. Žal, se tega večera, ki ga je iskrivo povezovala Vanda Lavrič, tudi urednica zbirke, nista mogli udeležiti Francka Čuk in Barbara Bezek Rot, ki sta ju z njunimi besedami nadomestili Branka Novak in Anja Sedej.

Ob koncu prireditve – po zahvalah predsednice sodelavcem pri izdaji knjige – je bilo številno poslušalstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo dvorano Glasbene šole, deležno zgodnje pomladanskih jagod in penine – praznične zdravice prazniku kulture in literature.

NevMa

Vsem ženskam
– še posebej vsem materam –
čestitamo
za marčne praznične dni!

Uredništvo

Spomini na Žibrše

Nekako sramežljivo so v pozni jeseni med žibrške bralce zašli Spomini na Žibrše Vinka Popita, ki je na skromni svečanosti predstavil knjigo ožjemu sorodstvu

Pa ni vzroka za sramežljivost; kdor knjižico prebere, hitro ugotovi, da nam ponuja več, kot si je njen avtor zaželel v uvodni besedi. Prav je, da avtorja nekoliko pobliže predstavimo tudi logaškim bralcem, saj si je knjigo odslej moč sposoditi tudi v logaški knjižnici. Vinka Popita sem obiskal na njegovem domu v Podnanosu, kjer sem takoj opazil, da sem prišel na obisk k človeku, ki živi za umetnost. V stanovanju je polno slik, poseben prostor je preurejen v galerijo, kjer pa stojijo tudi glasbila, saj je Vinko po izobrazbi glasbenik in za svoje prijatelje in znance pogosto organizira koncerte mladih glasbenikov.

In stekla je beseda, najprej o knjigi.

»Ideja o zapisanih spominih je dolgo tlela v meni,« pravi Vinko. »Opogumili pa so me tudi prijatelji, ki so svoj čas prav tako živeli v Žibršah in s katerimi se še danes radi srečujemo. Tudi pomagali so mi. Zapisali so tudi svoje spomine na mladost v Žibršah, in če sodim po odzivih, smo prihodnjim generacijam le uspeli ohraniti nekaj vtisov iz tistih težkih dni.«

Spomini v knjigi se v glavnem navezujejo na vojni čas, ki je Župančevo družino iz Žibrš, iz katere izhajate, še posebno zaznamoval. Trije vaši sorodniki so dali svoja življenja za svobodo, vojni dogodki pa so ostalo sorodstvo razselili po Sloveniji, da se v Žibršah srečujete le še enkrat letno.

»Ja, ker so fantje odšli v partizane, so Italijani kaznovali vso družino. Zaprli so nas v Logatcu; starejše so poslali v Gonars, nas otroke pa so razporedili k do-

Vinko Popit ob svojem violončelu.

brim družinam v Logatcu. Tako smo ostali živi. V knjigi je vse popisano, iskreno, brez propagande. Da se ne pozabi tega trpljenja. To je bila glavna misel vseh, ki smo pisali spomine za knjigo.«

Vojna vas je za vselej iztrgala iz Žibrš, iz varnega družinskega okolja. Po rodu ste Žibršan, pravite, večino časa pa ste preživeli v Beogradu. Povejte nam kaj o tem.

»Ko sem končal vojaško glasbeno šolo na Reki, sem se leta 1954 zaposlil v gardnem orkestru v Beogradu. Bilo je izredno zanimivo, veliko smo igrali tudi maršalu, vendar me je vleklo naprej. Ob

delu sem končal srednjo glasbeno šolo in glasbeno akademijo in po desetih letih mi je gardni orkester postal nekoliko pretesen. Kot solo čelist sem naslednja leta igral v simfoničnem orkestru JLA. To je bil izredno kvaliteten sestav, vključeval je tudi mešani pevski zbor. Imeli smo redne turnee po Jugoslaviji in tudi po svetu. Pogosto smo z ladjo Galeb pluli od Kopra do Ulcinja in v obalnih mestih prirejali koncerte. Bilo je... lepo življenje!

Vaše stanovanje je polno umetniških slik; imate tudi galerijo jugoslovanskih slikarjev.

»Dolgo sem zbiral te slike. Zbiranje slik je povezano z velikimi vlaganji. Imel sem srečo, da sem veliko slikarjev spoznal osebno in sem lahko slike odplačeval tudi na obroke. V galerijo jugoslovanskega slikarstva sem vključil okrog trideset del slikarjev iz celotne Jugoslavije. V galeriji pa prirejam tudi komorne koncerte obetavnih mladih glasbenikov, ki igrajo nekaj deset poslušalcem in ob tem glasbeno zorijo. Vesel sem, da galerija živi.«

Kljub številnim aktivnostim večkrat na leto obiščete tudi Žibrše. Kako vidite našo vas danes?

»Enkrat letno se s sorodniki srečujemo na našem nekdanjem domu, pri Županč; pa tudi sicer rad zaidem v Žibrše. Vesel sem, da vselej opazim kaj novega, prenovljen odsek ceste, novo ostrežje, pročelje. Vidi se, da vas živi.«

Gospod Vinko, hvala za pogovor in predvsem za spomine, ki ste jih uspeli iztrgati pozabi.

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Emzinova nagrada za Andreja Korenča

V Cankarjevem domu je bila do 6. marca odprta razstava izbranih fotografij 13. Emzinovega natečaja Fotografija leta 2007 – tudi s fotografijami Andreja Korenča

Fotograf Andrej Korenč

Strokovna žirija prvič v zgodovini natečaja ni izbrala ne prve ne druge ne tretje nagrade, je pa že drugič zapored nagrado za reportažno fotografijo podelila Mancij Juvan. Pokrovitelji in organizatorji so se odločili, da denar, namenjen prvim trem nagradam, razdelijo med 16 avtorjev, ki so se uvrstili v ožji izbor. Med njimi je bil tudi Andrej Korenč. Ugledna mednarodna žirija je zapisala, da je "letošnji pregled prispelih del na natečaj za Fotografijo leta po svoje raz-

kril svojevrsten paradoks: ob doslej največji količini poslanega gradiva praktično ni bilo opusa, ki bi kot celota izstopal s svojo kakovostjo, inovativnostjo, domiselnostjo, izvirnostjo ali s katerokoli drugo posebnostjo do te mere, da bi prepričal žirijo, naj ga uvrsti v ožji izbor za nagrade." Na natečaj je sicer prispelo kar 448 fotografskih opusov oziroma 2599 fotografij. Poslane fotografije so, kot je zapisala žirija, predstavljale produkcijo slovenskih fotografov različnih generacij, amaterjev in profesionalcev, različnih vsebin, formatov in tehnik.

Andrej Korenč je na natečaj poslal opus 10 fotografij s protesta pred vstopom v nastanitveni center za tujce v Velikem Otoku pri Postojni. V Cankarjevem domu so bile razstavljene prva, druga, tretja, četrta in sedma. Andrej je ožji izbor pričakoval: »Sam sebe nekako rad označujem za kritičnega; rad si domišljam, da znam ločiti boljšo fotografijo od slabše. Tako prizemljeno oko že imam, da ravno vsakega sranja ne razglašam za "kul fotko".

Torej, zakaj sem bil preslab za zmago, kakšne so bile moje "napake"? Najprej vsebina: naredil sem instant reportažo. Tam sem bil poltretjo uro, ves material, oddan na Emzin, sem posnel v dvajsetih minutah. Ni šlo za nikakršen projekt ali neko študiozno zadevo, ki bi zahtevala več angažiranja, določeno mero intelekta in osebne note ter načrtno delo in fotografiranje v daljšem časovnem okviru. Vse skupaj je temeljilo na golem fotografskem instinktu. Skratka, s fotografijami sem predstavil emotivno in sporočilno prazen dogodek, kar je močna minus točka. Torej: prezanikrna tema, pomanjkanje ideje, populistična izvedba in preširok izbor. Kaj je bilo pa dobrega? Zadevo sem tekstovno podprl. Predstavil sem reportažo s tekstom; podrobno sem opisal dogajanje tistega dne, posledice in se - opredelil! Neopredeljenost je dobra le na posluš, sicer v epskem smislu obstaja in je celo dostopna in dosegljiva; v realnem svetu pa je popolna abstrakcija. Plus zame je predstavljalo tudi dejstvo, da je bil za reportažni del natečaja ključni žirant, nekdanji vojni fotoreporter. Zavedal sem se, da ga ne bo pustila hladnega, kot ga najbrž bi, denimo, reportaža o sajenju tulipanov v Volčjem potoku. Tako sem ožji izbor pričakoval, ker druge poti ni bilo. Oddal sem premalo kvalitetnega in svežega materiala za zmago, po drugi strani pa sem povprečen material kvalitetno podal, se predstavil kot "zagnan začetnik" in si zaslužil ožji izbor.◀

Policist, pripadnik EPP, vklepa protestnika. Foto: Andrej Korenč

Andrej je malo kasneje prejel še eno nagrado, in sicer drugo, na natečaju Podobe minevanja, ki je potekal v okviru festivala kratke zgodbe Fabula. Njegove fotografije lahko vidite v Dnevniku in v Notranjsko kraških novicah; v literarnem društvu Zeleni oblaki pa smo zelo ponosni na njegove fotografije avtorjev in avtoric, s katerimi smo opremili prvi zbornik Čas besed v oblak ujet, Za prejeti nagradi mu iskreno čestitamo!

Branka Novak

Za uspeh na

Urški 2007 – 11011 besed

Tim Uršič med finalistih najprestižnejšega literarnega natečaja

Urška je ime najprestižnejšega literarnega natečaja za mlade, neveljavljene pisce; organizira ga JSKD. Poteka v več krogih in lavreatu za nagrado obljublja natis njegovega literarnega dela. Med finalistih se je letos uvrstil tudi Tim Uršič.

V literarnem društvu Zeleni oblaki smo zelo veseli vsakega sodelovanja naših članov in članic na literarnih natečajih. Ni namreč lahko svojega umetniškega dela dati v presojo strokovni javnosti. V še ne triletni zgodovini društva so bile na različnih natečajih uspešne članice Bojana Lvinger, Ana Balantič in Kaja Pregrat, ki je lani sodelovala na osrednjem slovenskem natečaju Urška 2006 in prišla do medobmočne ravni. Letošnja uvrstitev mladega Tima Uršiča v drugi krog Urške 2007 je zato izjemen uspeh. Uvrstil se je med 16 slovenskih finalistov, med 16 mladih slovenskih avtorjev letošnje Urške. Le eden od njih bo na koncu prejel veliko nagrado.

Tim Uršič, študent iz Logatca, tudi član Novega odra, se je na prigovarjanje prijatelja, odločil poslati na natečaj dramsko besedilo z naslovom Enajst. Selektorica Lela B. Njatin je bila navdušena in ga je uvrstila v drugi krog. Tim se uspeha zelo veseli. Povedal nam je, da "gre za mistično, družbeno-kritično delo, dolgo 11011 besed. V njem se vse vrtilo okoli številke 11. In seveda, dalo bi se ga uprizoriti, upam, da nekoč tudi v naši dramski skupini."

Počakati moramo torej do jeseni, ko bodo v Slovenji Gradcu razglasili najboljšega na Urški 2007. Že uvrstitev med finalistih pa je sanjski uspeh, za katerega Timu Uršiču iskreno čestitamo.

Branka Novak

Duo Mir ob prvem petletju

Vokalni duet Marije in Irene – na pravi in radostni poti

Prav na dan, ko se ptički ženijo – 12. marca – praznuje Duo Mir svoj petletni jubilej. Pred natanko petimi leti sta na Gregorjevem sejmu v Logatcu po naključju prvič skupaj zapeli in ugotovili, da se dobro ujemata. In od takrat naprej pojeta in osrečujeta mnoge: Marija Rupnik in Irena Lukan z Medvedjega Brda. Obe pevki družijo ljubezen do petja in veselje osrečevati druge. V Duo Mir pojeta ljudske, cerkvene in druge pesmi pa tudi nekaj svojih.

Duet ima v petih letih druženja za seboj več kot 400 različnih nastopov: na srečanjih ljudskih pevcev in godcev po različnih krajih Slovenije, na dobrodelnih koncertih, ob različnih jubilejih, krajevnih praznikih in drugih priložnostih. Posneli sta tudi enournno oddajo na radiu Odmev. Ker trosita naokoli veliko dobre volje in optimizma, mnogokrat tudi z različnimi skeči popestrita razna druženja.

Njun zadnji nastop je bil v Domu šolskih sester v Trstu, kjer sta s svojim petjem in hudomušnim skečem obogatili dan številnim oskrbovankam tega doma.

Ob peti obletnici Duo Mir s ponosom in veseljem ugotavlja, da je izbral pravo pot.

Ana Žakelj

Ure pravljic

Knjižnica Logatec:
ob četrtek, ob 16.30
Krajevna knjižnica Rovte:
ob četrtek, ob 16. uri

Sekstet Adoramus na državnem rešetu

V viteški dvorani gradu v Slovenski Bistrici je 10. februarja zvečer zazvenela državna revija malih vokalnih skupin Slovenije – Logaški Sekstet z umetniško vodjo Mihaelo Gostiša med devetimi najboljšimi

Revijo sta pripravila in gostila Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in Območna izpostava JSKD Slovenska Bistrica. Ne le Logatec, tudi širše Notranjsko je na reviji »zastopal«
Sekstet Adoramus iz Logatca pod umetniškim vodstvom Mihaele Gostiša. Pevke so pele le v kvintetu; pa še ta je bil priložnostno sestavljen, saj sta bili dve pevki Seksteta, zaradi družinskih obveznosti, zadržani.

V nabito polni dvorani so poslušalci, med katerimi je bilo tudi ostro uho strokovnega spremljevalca Stojana Kureta, lahko prisluhnili devetim najboljšim skupinam Slovenije (ena skupina je zaradi bolezni svoj nastop odpovedala). Čeprav pravila revij oz. tekmovanj natančno določajo, kakšne skladbe lahko skupina izbere za revijo oz. tekmovanje, je bilo, na žalost, na tej reviji moč slišati vse mogoče: predvsem veliko priredb pop skladb, črnskih duhovnih in še česa, kar naj bi v program take revije sploh ne sodilo. Poslušalcem je bilo sicer po godu, vsaj po aplavzu sodeč. Strokovni spremljevalec Stojan Kuret pa je ob koncu revije umetniškim vodjem omenil izbiro ustreznega programa. Najboljša mala vokalna skupina po oceni strokovnega spremljevalca Kureta je bila Ecce iz Kamnika, ki jo vodi Sebastjan Vrhovnik.

Pevke Seksteta so se predstavile z dobro izbranim programom, zapele so uglašeno, čeprav morda niso pokazale zares

Sekstet Adoramus na državni reviji.

Foto: Andrej Korenč

najboljšega, kar zmorejo. Na pomembnih prireditvah in tekmovanjih je pač treba računati (obračunati!) tudi s tremo. Kljub vsemu so dostojno predstavile Logatec in Notranjsko. Za popotnico jim bodo besede strokovnega spremljevalca Stojana Kureta glede programa, petja in nastopa na takih revijah oz. tekmovanjih.

GM

Adoramusovih dvajset

Mešani pevski zbor Adoramus je z izjemno kakovostjo zaznamoval zborovstvo na Logaškem v zadnjih dveh desetletjih

Natanko 12. februarja je minilo 20 let. Ja, 20 let od prve vaje Mešanega pevskega zbora Adoramus iz Logatca. Zbor, ki ga je pred 20 leti ustanovil tedaj še študent Marjan Grdadolnik, je vidno zaznamoval zborovstvo na Logaškem zadnjih dveh desetletij. Pa ne le na Logaškem.

Zbor je kmalu (dve leti) po ustanovitvi prepeval pri rojakih na Švedskem, nekaj let kasneje odpotoval na turnejo v Nemčijo, Belgijo, Francijo in Italijo, leta 2002 pa še v Švico na 7. evropski glasbeni festival in Expo 2002. Na slovesni otvoritvi Expa je Adoramus (še z dvema odličnima slovenskima zboroma) prepeval Berrettovo noviteto A song of Earth. Tudi dve srebrni plaketi z državnega tekmovanja Naša pesem krasita zbirko Adoramusovih uspešnih nastopov pa zlata iz tekmovanja v Pragi leta 1999 in prvo mesto iz Italijanskega festivala sakralne glasbe leta 2005. Ja, kar nekaj lepih uspehov je bilo. Predvsem pa veliko lepih (kajpak tudi napornih) doživetij in skupnih trenutkov.

Čeprav je bilo vodilno poslanstvo zbora v bogoslužnem prostoru, so se pevke in pevci z dirigentom Marjanom Gradolnikom lotili tudi Domačih večerov, Jazz koncertov, se udeleževali revij študentskih zborov Slovenije in ne nazadnje, posneli svojo zgoščenko.

Mešani zbor Adoramus, ki se je skozi leta spreminjal (ne le po številu pevcev, temveč tudi po kvaliteti), je leta 1994 dobil svoj prvi podmladek – Otroški zbor sv. Nikolaja (vodila ga je Mihaela Gostiša), dve leti kasneje pa še Mladinski zbor (ki ga še vedno vodi Marjan Grdadolnik). Dve sezoni je mešani zbor Adoramus vodil tudi Tadej Sadar. – Danes v okviru KUD Adoramus aktivno delujejo Otroški zbor pod vodstvom Estere Gradolnik, Mladinski zbor pod vodstvom Marjana Grdadolnika ter Sekstet Adoramus pod vodstvom Mihaele Gostiša.

Prav na dan prve vaje izpred 20 let smo se člani mešanega (ki ta čas deluje priložnostno) in mladinskega zbora zbrali tam, kjer smo zapeli največkrat in kjer je bilo naše »poslansko

mesto« – na koru logaške farne cerkve. Bilo nas je za poln kor in Bogu v zahvalo za 20 let skupnega prepevanja smo zapeli res iz srca. Tisti večer smo ostali v skupnem druženju in pomenkovanju o dogodivščinah, takih in drugačnih prigodah... V veselem razpoloženju. In z željo, da nas glasba povezuje in druži tudi naprej. Da bi se veselje tistega večera ne razpršilo – (pre)hitro. Naj prej obrodi še kak sad...

Mihaela

Vikend na kmetiji

Komedija, kakor so jo avtorizirali in odigrali Medvejci

Gledališka skupina Športno kulturnega društva Medvedje Brdo je v soboto, 17. februarja, pripravila premierno uprizoritev komedije Vikend na kmetiji. Igra je po besedah sodelujočih preseglala vsa pričakovanja, kar je potrdilo tudi številno občinstvo, ki se je ob spremljanju igre dodobra nasmejalo.

Predstavo so napisali kar igralci sami, dogajanje pa je postavljeno na Medvedje Brdo. S humorjem se dotikajo vsakdanjih problemov in skrbi, privoščljivih sosed, neubogljivih otrok, nerazumevanja sodobne tehnologije.

Nisem gledališki strokovnjak in ne znam oceniti predstave z očmi kritika. Pravim pa:

Dragi igralci, delajte še naprej tako, kot delate. Naj vam bo gledališče še naprej zabava in strast! Kajti če boste na odru uživali vi (igralci), bomo uživali tudi mi (gledalci) – in to je resnica in največja magija gledališča.

Ana Žakelj

Gregorjevo – Gregorčič – Gruntar

Pa tudi klopca, na kateri sta kramljajoče posedala pesnik Simon Gregorčič in notar Ignacij Gruntar

Ime Gregor izhaja iz latinskega imena Gregorius, to pa iz grškega Gregorios, ki ga razlagajo v pomenu „sem buden, živim“. Tako bi lahko imenovali tudi mesec marec, ko se narava prebuja iz zaspane zime (kar ne velja ravno za letošnjo zimo). Pravijo, da se na dan sv. Gregorija I. Velikega (papež od 590. do 604. leta po Kr.), 12. marca, ptički ženijo. Tega dne je v Logatcu tradicionalni Gregorjev sejem. Gregorjevo pa nas spominja tudi na priimek Gregorčič, tako tudi na našega velikega pesnika Simona Gregorčiča, ki je bil zanimivo povezan z Logatcem. Kako?

Letos bo 25. marca minilo 85 let, odkar je umrl logaški notar Ignacij Gruntar. Poleg svojega poklica je bil še mecen, podpornik dijaštva ter narodni buditelj. Rodil se je 17. decembra 1844 v Kobaridu. Gimnazijo je obiskoval v Gorici (1858-1866), pravo pa na Dunaju (1870-1873). Kot notarski kandidat je deloval v Gorici in Tolminu, v Kobaridu pa je postal samostojni notar, kjer je dosegel ustanovitev okrajnega sodišča. L. 1878 se je preselil v Logatec, kjer je ostal do l. 1893. Povsod, kjer je služboval, je podpiral razvoj šolstva, posojilnic ter društveno delovanje. Bil je prijatelj pesnika Simona Gregorčiča (njegov vrstnik, rojen istega leta – lani je bila 100. obletnica pesnikove smrti). V Kobaridu sta skupaj z Gregorčičem (verjetno spomladi 1871)

ustanovila čitalnico.

V Gorenjem Logatcu je Ignacij Gruntar postavil novo šolsko poslopje, v Dolenjem Logatcu pa posojilnico (1888). Posebnega pomena je Gruntarjeva gmotna in duhovna pomoč ter mentorstvo Simonu Gregorčiču. Gruntar je založil in prodajal prvi zvezek Gregorčičevih Poezij (1882), založil je tudi pisanje Burgarjevega življenjepisa „Simon Gregorčič“ (v Ljubljani 1907). Gruntar je svetoval Gregorčiču, naj bi izdal Poezije II, za katere mu je posredoval posojilo in pridobil Bambergerjevo založništvo. Po Gregorčičevi smrti l. 1906, je Gruntar l. 1913 snujočemu se Muzejskemu društvu za Goriško obljubil Gregorčičeve rokopise in pisma, ki so bila leta 1916. objavljena v Domu in svetu in so skupaj z Gruntarjevimi zapisi o Gregorčiču sedaj v NUK (Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani). Za prve svetovne vojne so Gregorčičevi verzi ter njegova podoba krasili vojaške razglednice, ki so jih slovenski fantje nosili v žepih svojih vojaških suknjev v prvi svetovni vojni (glej delo češkega avtorja Dominika Střibnyja: Simon Gregorčič, pota in cilji iz l. 1918). Gruntar je gmotno podpiral tudi skladatelja Josipa Kocjančiča, ki mu je založil Čute v napevih (1881), zato jih jih je skladatelj posvetil Gruntarju. Za delovanje v korist narodu je l. 1912 društvo Sokol v Kobaridu imenovalo

Gruntarja za častnega člana, saj je društvo tudi finančno podpiral, zaradi česar so hoteli sokolski dom imenovati po njem.

Gregorčič je Gruntarja v Logatcu večkrat obiskal. Ko je bil pesnik zaradi bolezni začasno upokojen (okrog božiča 1881), je med drugim stanoval tudi v Logatcu pri Gruntarju. Župnik Podboj iz bližje Planine ga je vabil, da bi šel h knezu Windischgraetzu za grajskega kaplana, pa se vabilu ni odzval, češ da bi mu življenje med aristokrati, njemu poetu-kmetu, kot se je sam nazival, presedalo. Ob dograditvi gorenjelogaške šole (1884) ji je Gregorčič napisal posvetilo, ki je še danes vdolbeno v steno prvega nadstropja gorenjelogaške stare – Ljudske šole. Logatec je pesniku očitno prirasel k srcu, saj v posvetilu pravi „ves naš kraj“ – kot da se je čutil domačina. Pristne odnose z Gruntarjem kažejo Gregorčičevi nagrobni napisi za Gruntarjeve starše (1881), posebno pa še pesem „Slovo in naročilo“, ki jo je posvetil prijatelju Gruntarju.

Zanimivo je, da je bila pred leti še ohranjena klop na Taboru, kjer sta posedala in se pomenkovala Gruntar in Gregorčič. Starejši prebivalci še vedo povedati, kakšna je bila tista klop. – Kako lepo bi bilo, če bi se izdelala in na isto mesto postavila prav takšna klop, poleg pa bi lahko Gregorčiču in Gruntarju postavili kako spominsko ploščo.

Gvido Komar

FITNES CENTER »NAPOLEON«

**PRIHAJA POMLAD
POSKRIBITE ZA SVOJE DOBRO
POČUTJE**

- OSNOVNI UVODNI TRENING
- SESTAVA INDIVIDUALNEGA TRENINGA S TESTIRANJEM TELESNIH SPOSOBNOSTI
- VADBA POD NADZOROM OSEBNEGA TRENERJA
- ANALIZA TELESNE SESTAVE

**Info : info@grc-zapolje.si
041-246-958**

BADMINTON · SAUNA · FITNESS · BAZEN · SOLARIJ · MASAŽA

sport - razvedrilo - zabava - sprošitev

Slikar Peter Kozin v Stekleni galeriji

Peter Kozin, član Društva likovnikov Logatec, je s prelepimi štirinajstimi akvareli Planinskega polja in slovenskega morja od 16. do 23. februarja razveseljeval ljubitelje likovne umetnosti v Stekleni galeriji.

Akvarel Petra Kozina.

Profesor Janez Mesesnel je o akvarelih slikarja Petra Kozina zapisal:

»Slikar in pokrajina.

Mirna, notranje malce oddaljena, se ogleduje v vodi, reki ali jezuru, se skozi tanko kopreno meglice predaja pogledu.

Pred njo slikar.

Zvedav, željan upodabljanja, duhovno napet, jo išče, zazna, estetsko ovrednoti in z očmi uokvirni v izrez.

Pokrajina pa je še vedno pasivna, mirna, zelena in modra in živi svoje naravno življenje, skoraj lebdi v ozračju in ni zaznati odtekanja njenih ur...

Slikar vnese vanje svojo energijo, svojo ustvarjalno željo, nujno in jo v sebi iztrga iz njenega miru ravno za toliko časa, da jo naslika, da poskuša z lahkim akvarelom ustvariti njeno mirnost, njeno megličavo barvnost, njeno enkratno in hkrati večno strukturo. Potem je njen vtis na papirju, energija porabljena in ustvarjalna sla potešena.

Mir, uravnoteženost, tišina, lepota vzbujenega čustva...

Slikar in pokrajina.«

Obisk razstave je bil zadovoljiv. Teško pa bi trdili, da logaški izvoljenci – politiki in drugi pomembneži počastijo svečano otvoritev razstav in drugih kulturnih prireditev, ki jih v Logatcu ne manjka. – Morda pa smemo upati, da bodo izbranci ljudstva tudi s svojim obiskom počastili pomembne kulturne prireditve, ki jih ljubitelji kulture v Logatcu z veseljem pripravljajo. **Franc Godina**

Po poti likovnega ustvarjanja

Društvo likovnikov Logatec je po logaških osnovnih šolah razpisalo nagradni natečaj za najboljše likovne stvaritve na temo »Moj kraj je lep«. Odziv na razpis je bil zelo velik, saj so v vsaki šoli izbrali 30 najboljših del v boju za deset nagrad. Strokovna komisija pod vodstvom umetnostne zgodovinarke Anamarije Stibilj Šajn je na dan otvoritve razstave, 5. februarja, imela v Stekleni galeriji zelo težko nalogo – izbrati deset najboljših med prispelimi deli.

Nagrade, ki jih je podelil župan občine Janez Nagode, so prejeli: Luka Albreht – 9 let, Nina Gorkič – 12 let, Danijel Kogovšek – 11 let, Ana Kompan – 15 let, Ana Likar – 11 let, Matej Nartnik – 8 let, Melita Marinč – 12 let, Nežka Marinč in Klavdija Gantar – 11 let, Hana Šebal – 12 let in Simona Švigelj – 14 let.

Čestitamo vsem nagrajenim mladim umetnikom in njihovim učiteljem, ki z veliko vnemo in strokovnim znanjem omogočajo mladim talentom pot v likovno umetnost – v likovno ustvarjanje.

Franc Godina

Članice tik pred I. državno ligo

Eurokids 2007

Nina in Darko sta se vrnila s češke namiznoteniške "turneje". Na Eurokids, odprtem prvenstvu Češke za kadete Kluk od 2. do 11. februarja, sta v Hodoninu oba pridobila nove izkušnje. Nina pa se je lahko spoznala z vrstniki iz vse Evrope, s katerimi se bo borila v naslednjih letih.

Eurokids - priprave v Hluku na Češkem; Nina prva z desne v prvi vrsti.

Na turnirju je Nina sicer v vseh kategorijah izpadla že v kvalifikacijah (dobila je eno posamično tekmo), je pa zato prikazala zelo borbena igro proti v večini precej starejših igralk. Seveda, si vsi samo želimo, da bi naši najmlajši (in seveda, tudi starejši) igralci lahko nastopili na podobnih prireditvah in tekmovanjih. Običajno se športnik šele na tako močnih mednarodnih turnirjih zave realnosti. Vsaka taka tekma pa za mlade nadobudneže pomeni kar precejšen kamenček v mozaiku njihove športne poti in napredka. Če hoče športnik osvojiti vrh, se mora slej ko prej srečati in spoprijeti z najboljšimi, to pa pomeni, da se mora ozreti tudi preko domačih plotov. In prej, ko to naredi, bolje je.

II. SNTL – članice

V soboto, 3. februarja, so članice: Ana Verdinec, Tamara Novak, Lea Lazar in Sanja Smiljanič odigrale 4. krog 2. slovenske namiznoteniške lige, ki pa jih ob blede predstavi na domačem terenu, kakor kaže rezultat, oddaljuje od zelenega cilja, napredovanja v elitno prvo ligo: NTK Logatec : NTK Ljubljana 4 : 6; NTK Logatec : NTK Jesenice 5 : 5

3. Odprti turnir R. Slovenije za mladince in mladinke

V logaški športni dvorani smo 4. februarja organizirali 3. Odprti mladinski turnir v namiznem tenisu, na katerem je nastopilo preko sto igralcev in igralk iz 26 slovenskih klubov. Od dvanajstih domačih tekmovalcev je zelo lep uspeh dosegla Ana Verdinec, ki je med mladinkami osvojila odlično 3. mesto. Med prvimi štirimi pa so bili uvrščeni: Mladinke: 1. Manca Fajmut (FUŽ), 2. Kristina Fatorič (ARI), 3.

Ana Verdinek (LOG), 4. Ivana Zera (TEM).
Mladinci: 1. Dominik Škraban (KEM), 2. Matic Slodej (MUT), 3. Matej Šulc (K-S), 4. Matic Gornik (PPK)

Pokal R. Slovenije za člane in članice

V nedeljo, 4. februarja, zvečer so člani in članice odigrali pokalne tekme tretjega kroga. Članice NTK Logatec so v postavi Verdinek-Smiljanič-Novak-Lazar-Gutnik prepričljivo premagale ekipo NTK Ljutomer z rezultatom 5 : 0 in si zagotovile nastop v četrtfinalu. Mlada ekipa v postavi Kek-Žigon- Bončina je po dokaj izenačenem boju morala priznati premoč ekipi NTK Muta z rezultatom 5 : 1.

Odprto prvenstvo Slovenije »Gorenje 2007«

Na letošnjem PRO Tour Odprtem prvenstvu v Velenju sta nastopili naši mladi reprezentantki Ana Verdinek in Sanja Smiljanič v kategoriji članic do 21 let. V zelo močni konkurenci deklet iz celega sveta sta obe igralki izpadli v kvalifikacijskem krogu. Vseeno pa je bil nastop zanju lepa šola in zelo dobra izkušnja na tekmovanjih svetovne ravni.

II. SNTL – Članice

V soboto 24. februarja, so članice v postavi Ana Verdinek, Tamara Novak, Sanja Smiljanič, Nina Zupančič in – po poškodbi povratnica v ekipi – Nina Špruk odigrale dve tekmi 5. kroga druge državne lige in obe zmagali, kar je dober znak pred četrtfinalno tekmo Pokala Slovenije in zadnjim krogom lige v Gorici, kjer potrebujejo samo točko za napredovanje v I. SNTL: NTK Logatec : NTK Kema 6: 1 in NTK Logatec : NTK Ljutomer 6:3.

Do I. lige jim manjka le ena točka.

Sanja in Ana v članskem vrhu Slovenije

V soboto in nedeljo, 3. in 4. marca, je potekalo v Cerknici 16. državno prvenstvo v namiznem tenisu za člane in članice posamezno, dvojice ter mešane dvojice. Pet naših članic in en član so v najmočnejši kategoriji dokazali, da se lahko z znanjem in borbenostjo kosajo za najvišja mesta, kar dokazujejo tudi doseženi rezultati: v dojicah – 3. mesto Ana Verdinek-Sanja Smiljanič, posamezno pa Ana Verdinek 16.-24. mesto.

JaB

Visoke uvrstitve naših smučarjev

V smučarskem klubu Logatec je v sezoni 2006/07 pri smučarski zvezi Slovenije registriranih 42 tekmovalcev. Delo poteka v štirih starostnih skupinah. Poudarek je na tekmovalnem smučanju, vendar pa je pri najmlajših tudi dosti učenja pravilne tehnike smučanja; najstarejši se pripravljajo za bodoče učitelje smučanja. Dodatno pa je organizirana še tako imenovana skupina »X«. V njej so obetavnejši tekmovalci, ki dosegajo vidnejše rezultate na državni ravni. Delo v tej skupini poteka pod strokovnim vodstvom vse leto, pa tudi treningov na snegu je bistveno več.

Job Rupnik na odličnem 2. mestu.

Tekmovanja za notranjski pokal so z ustanovitvijo nove notranjske primorske regije pri smučarski zvezi Slovenije prerasla v regijska tekmovanja. Naši tekmovalci si tako že na domačih tekmah pridobijo pravico za boljša štartna mesta na državnih tekmovanjih. V zvezo klubov notranjsko primorske regije je vključenih 14 klubov oziroma 281 tekmovalcev. Na regijskih tekmah naši tekmovalci redno dosegajo visoke uvrstitve v vseh kategorijah. Po trenutni razvrstitvi so naši smučarji vodilni v kar štirih kategorijah: Žiga Selan med mlajšimi cicibani, Job Rupnik med cicibani, Rožle Jereb med mlajšimi dečki in Andrej Pasarič med mladinci. Kot vsa prejšnja leta, ko je SK Logatec osvajal naslove notranjskega prvaka, tudi letos vodimo v skupni razvrstitvi klubov. Glede na to, da je do konca tekmovanj še zelo malo tekem, si skupno zmago obetamo tudi letos.

Tudi v državnem merilu, kjer se tekmovanj udeležujejo predvsem naši X-arji, dosegajo zelo dobre rezultate. V vsaki kategoriji so namreč tekmovalci dveh letnikov.

Žaklina Jurkovič je med cicibankami – kot mlajša v kategoriji – trenutno na 19. mestu, Job Rupnik med cicibani na odličnem 2. mestu, Rožle Jereb med mlajšimi dečki na 14. in Ožbej Jereb, tudi mlajši v kategoriji, na 36. mestu.

Marjeta Hrvatič

Zimski pohod na Čaven

V jutranjih urah 8. februarja smo se logaški planinci odpravili na zimski pohod na Čaven. Iz Logatca smo se odpeljali v Predmejo. V rahlem rosenju smo odšli pod vodstvom Jerneja Rusa po zasneženi in delno poledeneli markirani planinski poti proti dobro uro oddaljeni Koči Antona Bavčerja na Čavnu. Planinska koča stoji na nerazglednem koncu Čavna. Zaradi slabega vremena je bilo manj pohodnikov, toda koča je bila kljub temu polna planincev.

Po prihodu smo se najprej preoblekli ob topli peči, pomalicali, vpisali pohod (eden je dobil za 10. pohod spominsko majico).

Zaradi slabega vremena je bil ob enajstih pred kočo – namesto slovesnega kulturnega programa ob slovenskem kulturnem prazniku – le krajši nagovor vsakoletnega pohodnika župana občine Ajdovščina Marjana Poljšaka. Po nagovoru smo se po isti poti sredi dneva vrnili do Predmeje, kjer nas je čakal avtobus, nato smo opremo odložili v prtljažnik avtobusa, smo se odpeljali do domačije na koncu Predmeje, kjer nas je lastnik gostoljubno sprejel, čeprav nismo obiska prej napovedali. Tam smo si ogledali muzej, v katerem ima lastnik veliko starih predmetov: orožje, gospodinske predmete, smučiči itd. Od tam smo

S počitka v Predmeji.

se peljali skozi Col in Vipavo ter se ustavili na kmetiji v Slapu pri Vipavi. Po okusni malici, ki jo je pripravila gospodinja, smo se po potešeni lakoti in žeji še razgovorili, da smo se že pozno popoldne odpeljali iz

oblačne in nezimske Vipave prek zamegljene Hrušice ter se ob lepo preživetem dnevu srečno pripeljali v Logatec.

Marinka Petkovšek

Prek Križne Gore k sv. Joštu

Na pustno nedeljo smo se logaški planinci podali na Gorenjsko; obiskali smo Križno Goro in sv. Jošta. S posebnim avtobusom smo se v jutranjih urah peljali skozi Ljubljano, kjer sta se nam pridružili še dve planinki. Spotoma nam je vodja poti Alenka opisala potek pohoda. V Škofji Loki smo se okrepili z jutranjim čajem ali kavo. Od tod smo se odpeljali še dober kilometer do markirane poti za Križno Goro.

V oblačnem dopoldnevu smo po dobri uri hoje po označeni Loški poti ob evtočih zvončkih dospeli mimo lovskega doma na Križno Goro. Ustavili smo se pri cerkvi Sv. Križa (678 m – do leta 1867 sv. Urh). V cerkvi so freske iz leta 1502, ki spadajo v vrh poznogotskega slikarstva na Slovenskem. Od tam smo lepo videli Lubnik in Stari vrh z zasneženim smučiščem. V lepem vremenu je izreden razgled od Julijcev s Triglavom na zahodu prek Karavank in Kamniških Alp na severu, Ljubljanskega polja in Posavskega hribovja na vzhodu do bližnjih polhograjskih in škofjeloških sosedov na jugu. V četrte ure hoje smo prišli v vas Križna Gora in se ustavili v gostilni »pri Boštjanu« (678 m), od koder je v lepem vremenu lep razgled na Škofjo Loko in Kranj. Na Križno Goro je možen dostop z avtom po lokalni cesti iz Stare Loke.

Po grebeni smo pot nadaljevali do sv. Jošta nad Kranjem (847 m). Z avtom je dostop iz Stražišča po Škofjeloški cesti in Ješetovi ulici in dalje mimo naselij Pševo in Javornik. Nekaj po poldnevu smo se ustavili pri Domu na Joštu, kjer sta nas čakala naša planinca. Razgledali smo se po okolici; v bližini Doma stoji baročna, nekdanja gotska prednica (1735-40) in sloveča božjepotna cerkev. V desnem zvoniku je velik zvon (1834) s Prešernovimi verzi, narejen iz topov s turških ladij, potopljenih 1827 pri Navarinu. V bližini je kapelica Žalostne Matere božje. Po enournem počitku smo se napotili v dolino in po dobri uri hoje po planinski poti prišli v Stražišče pri Kranju.

Od tam smo se odpeljali domov z zavezo, da se kmalu spet snidemo na pohodu.

Marinka Petkovšek

PLANINSKI POHODI

Organizator Planinsko društvo Logatec, Stara cesta 8, 1370 Logatec

Nedelja, 18. marec
– **KOSOVELOVA POT**,
info: Alenka Mrak
041/564-757

Nedelja, 25. marec
– **POREZEN (1630 m)**,
info: Janez Slabe
041/544-561

Doklej tako in samo tako?

Kako kaj spite, starši logaških mladoletnikov?

Ko se zvečer stemni, se začnejo zbirati. Posedajo po skritih kotičkih šole in vrtca, na kolenih imajo škatle s picami, ob nogah steklenice ali pločevinke z alkoholom. Pojedajo, popijejo, vso embalažo in ogorke cigaret pustijo pred šolskim vhodom ali tam okoli. Skoraj vsak vikend. Ko jih nekega večera obiščem in jim prijazno povem, da nimam nič proti, če se zbirajo okoli šole, da pa se mi ne zdi prav, ker za seboj puščajo razdejanje, kakršnega doma najbrž ne bi smeli, odidejo brez pozdrava na drugo, samotno stran vrtca, kjer bodo očem še bolj skriti. Večino prepoznam. Naši bivši učenci so, dijaki prvih in drugih letnikov srednjih šol. Mladoletni.

Silvestrovo... okrog treh, štirih zjutraj. Pohod po Gorenjski cesti se konča z razdejanjem. Vsi smetnjaki prevrnjeni, tabla z napisom Logatec sneta, ob Tržaški cesti prekucnjene vse omarice s kabelsko napeljavo, parkirišče pred šolo polno steklovine, visoko v šolskem zidu zapičeni dve prazni steklenici... V zgodnjih jutranjih urah se vračajo domov – zelo zelo mladi in zelo zelo zdelani. Nekateri zavijejo proti Kalcam, drugi proti (Dolnjemu) Logatcu.

Cerkvica svetega Janeza. Lepo osvetljena do prihoda mladih in glasnih motoristov. Po njihovem odhodu sveti le še en reflektor, vse drugo razbito. – Govorim s stanovalci Gorenjske ceste – ob petkih in sobotah večinoma ne spijo. Ponoči imajo svoje pohode, spet mladi, zelo mladi, fantje in dekleta. Kričijo, razbijajo, uničujejo tudi privatno lastnino. Stanovalci nimajo več volje za ukrepanje, obupali so. Prosim jih za sodelovanje, morda bi nam skupaj uspelo. Naletim na zadovoljno odobravanje, razmišljamo o možnih poteh ukrepanja.

Govorim s policistom. Pove mi, da je na silvestrovo domov vozil močno pijane mladoletnike. In se sprašujem: Kako kaj spite, starši logaških mladoletnikov? Ali veste, kje je in kaj počne

To diši po vandallizmu.

ponoči vaš otrok? Ste sploh seznanjeni s tem, da pobiramo ob ponedeljkih pred šolo zaboje praznih steklenic alkohola? Koga boste klicali na odgovornost, če vaš otrok kar naenkrat ne bo več mogel živeti brez alkohola in vandalizma? Boste, če se – Bog ne daj – zgodi najhujše, kot se je zgodilo v Lipi, tudi vi zahtevali odškodnino od države, šole, zavarovalnice, lastnika lokala? In v katero šolo bodo hodili vaši vnuki že čez nekaj let, v tisto, ki so jo razdejali njihovi starši, prispevke zanjo pa plačevali tudi vi?

Razmislek pač ostaja vsem, predvsem staršem tistih mladoletnikov, ki lahko ponoči delajo, kar jim pade na pamet. Na pamet?

Marinka Dodič,

*ravnateljica OŠ Tabor Logatec
in ogorčeni stanovalci Gorenjske ceste*

Vsi naši vrtci

Občina je ustanoviteljica vrtca VVZ Kurirček s štirimi organizacijskimi enotami (Tabor, Rovte, Hotedršica, centralna enota), ki jih obiskuje do 417 otrok v 22 oddelkih – Štirje oddelki Miklavževega vrtca, ki ga je ustanovila Župnija sv. Nikolaja, pa sprejmejo do 71 otrok

Otroke je mogoče vpisovati v vrtec skozi vse leto na podlagi prijave, ki jo starši oddajo v izbranem vrtcu. Če je v vrtec vpisanih več otrok, kot je prostih mest, odloča o sprejemu komisija, ki daje prednost tistim otrokom, za katere starši predložijo potrdilo Centra za socialno delo o ogroženosti zaradi socialnega položaja družine ali pa gre za otroke s posebnimi potrebami.

Plačilo staršev za programe vrtecev določa Pravilnik o plačilih staršev na podlagi Zakona o vrtcih. Predpisa določata način in pogoje za subvencioniranje programov predšolske vzgoje iz javnih sredstev. Do te subvencije so upravičeni starši otrok, ki imajo v Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče oziroma ima vsaj eden od staršev začasno prebivališče in je hkrati zavezanec za dohodnino. Po postopku, ki ga določa pravilnik, lahko starši uveljavljajo pri pristojnem občinskem upravnem organu subvencijo oziroma znižanje plačila vrtca, in sicer s posebno vlogo (obrazec DZS VRT/1) ter s priloženo odločbo davčnega organa o odmeri dohodnine oziroma z drugimi dokumenti, iz katerih so razvidni prejemki družinskih članov. Plačilo staršev določi občinski urad na podlagi dohodkov in premoženja, s katerimi razpolaga družina.

V našo občino je od leta 2004 polna cena za otroka v jaslih 359,24 EUR (86.088 SIT), za predšolskega otroka pa 276,34

EUR (66.221 SIT). Tako starši otrok, ki so uvrščeni v 1. plačilni razred, plačajo 35,92 EUR (8.609 SIT) za dojenčka in 27,63 EUR (6.622 SIT) za predšolskega otroka. Starši pa, ki so uvrščeni v najvišji – 8. plačilni razred, plačajo 80% polne cene vrtca, ki tako znaša za dojenčka 287,39 EUR (68.870 SIT) in za predšolskega otroka 221,07 EUR (52.977 SIT). Izračun stroškov predšolske vzgoje za leto dni pokaže, da starši za vrtec plačajo v povprečju 625.000 EUR (149.775.000 SIT), občina pa razliko do polne cene vrtca, ki znaša 1.450.000 EUR (347.478.000 SIT).

Starši pa poleg programa vrtca še posebej plačajo dodatne dejavnosti otrok, kot so ogledi predstav, plavanje in izleti. Občina pa poleg razlike v ceni programa vrtca, zagotavlja v svojem proračunu še sredstva, namenjena investicijam, vzdrževanju in opremljenosti vrtecev – v višini 142.000 EUR (34.028.880 SIT). Tako je v predlogu občinskega proračuna za leto 2007 za predšolsko vzgojo namenjenih 1.592.600 EUR (381.665.042 SIT).

Po podatkih Centralnega registra prebivalcev je v občini Logatec 648 otrok od 1. do 5. leta starosti, od tega 345 dečkov in 303 deklice. Število tistih, ki obiskujejo vrtec v domačem kraju in imajo odločbo o znižanem plačilu vrtca, je 437. Od tega je 383 otrok vpisanih v VVZ Kurirček, 54 otrok pa v Miklavžev vrtec. Kar dodatnih 48 otrok pa se skupaj s starši vozi v 24 različnih vrt-

cev sosednjih občin, skupaj torej 485 otrok (z odločbo za znižano plačilo vrtca), katerim je treba prišteti še kakšnih 20 malčkov, katerih starši vloge za znižano plačilo vrtca niso oddali, saj so si že sami izračunali, da po višini dohodkov sodijo v najvišji razred.

Pri nas kar 78% otrok obiskuje vrtec, kar izstopa iz slovenskega povprečja, ki je 63%. Na podlagi izdanih odločb Občinskega urada se je pokazalo, da polovica otrok (242) sodi v najnižja – 1. in 2. plačilni razred. V najvišjih – 7. in 8. plačilnem razredu pa jih je 23, kar sovпада s povprečjem v Sloveniji. Tako se družina s prejemki, zasluženimi v letu 2005, v višini 19.000 EUR (4.553.160 SIT), z dvema otrokoma, od katerih je eden šolar, drugi pa dojenček, uvrsti 2. plačilni razred (teh je v občini največ), kar pomeni, da starši na mesec plačajo: 71,85 EUR (17.218 SIT), občina pa pokrije razliko do polne cene: 287,39 EUR (68.870 SIT). Starši torej v letu dni plačajo za vrtec 862,20 EUR (206.617 SIT), občina pa 3.448,68 EUR (826.441 SIT).

Pri tem se zastavljajo številna vprašanja, na katera je skušalo odgovoriti Računsko sodišče z revizijskim poročilom o zagotavljanju predšolske vzgoje v letih od 2003 do 2006. Na podlagi ugotovitev so revizorji posredovali Ministrstvu za šolstvo in šport celo vrsto priporočil, vezanih na zagotavljanje dostopnosti vrtecev, sistem financiranja predšolske vzgoje, vodenje evidenc in kvaliteto storitev. Zaradi tega lahko pričakujemo spremembe Zakona o vrtcih in pravilnikov, ki bodo vplivali na oblikovanje cene

Ta naš žlahtni drobiž!

vrta ter razvrščanje staršev v plačilne razrede, kar pa si pravzaprav želijo starši, zaposleni v vrtcih pa tudi Občinska uprava – vse v prid najmlajših.

NevMa

Iz sveta mladih

Tokrat o devetletki

V občinskem otroškem parlamentu so razpravljali učenci osnovnih šol Tabor in 8 talcev

V OŠ Tabor, ki je pod mentorstvom Barbare Novljan Mišič organizirala letošnji občinski otroški parlament, so se 15. februarja zbrali predstavniki šolskih skupnosti OŠ Tabor in OŠ »8 talcev« – vseh skupaj devetnajst – in zelo suvereno, realno in kritično predstavili rezultate in svoja razmišljanja o tokratni, vsekakor zelo aktualni temi – devetletki. Predstavili so nam izsledke in rezultate anket in pogovorov pri razrednih urah, na šolskem parlamentu in kaj so po njihovem mnenju pozitivne in negativne plati devetletke.

Njihova najpomembnejša ugotovitev je vsekakor ta, da devetletka ni noben bav bav, ki naj bi dandanes strašil po šolah.

Četrtošolcem je zelo všeč, da imajo zdaj namesto opisnih številčne ocene. Učencem tretje triade so izbirni predmeti všeč, tudi število predmetov, med katerimi lahko izbirajo, se jim zdi primerno. Ni jim pa všeč, ker so zaradi njih dlje v šoli in ker morajo obvezno izbrati en družboslovni in en naravoslovni predmet. Pri nivojskem pouku jim je všeč, da učitelji snov prilagodijo sposobnostim učencev. Zato jim tudi ni všeč, da se imajo nekateri učenci z najvišje ravni za večvredne, učence najnižje ravni pa da včasih smatrajo kot manj vredne. Strinjali so se, da bi morali domače naloge pisati bolj redno, ker so zelo pomembne in da bi se morali tudi učiti sproti. Na splošno učenci porabijo za domače naloge in učenje povprečno od pol ure do ene ure na dan. Od sebe pričakujejo, da se morajo v tem pogledu izboljšati, če želijo boljši uspeh. Od svojih staršev pričakujejo, da jim stojijo ob strani, jih vzpodbujajo in jim tudi pomagajo pri učenju in domačih nalogah. – In kaj pričakujejo od učiteljev? Da jih dobro naučijo predpisano snov, da so dosledni in pravični in da vsaj kdaj pa kdaj pripravijo kakšno zanimivo uro.

Po končanih predstavitev so predstavniki obeh šol v mešanih skupinah izmenjali mnenja in izkušnje in razpravljali, kakšna naj bi bila zanimiva šolska ura. Ugotovili so, da je takšna ura odvisna od učiteljev in učencev. Želijo pa si, da bi pri pouku učitelji večkrat uporabljali moderne tehnične pripomočke za popestritev pouka.

Parlamenta so se poleg učencev udeležili tudi mentorica z OŠ »8 talcev« Karin Primožič, ravnateljici obeh šol, Metka Rupnik in Marinka Dodič, predstavnica centra za socialno delo Jerneja Kunc in pomočnica ravnateljice OŠ Tabor. Vsi so z navdušenjem zaploskali mladim parlamentarcem, ki so zares imenitno pripravili letošnji občinski parlament. Prepričani smo, da bo osem predstavnikov z obeh šol enako uspešno zastopalo našo občino tudi na regijskem parlamentu v Cerknici.

Bojana Levinger

Mlade parlamentarke.

Bogastvo kulturne obdarovanosti

Na šoli v Rovtarskih Žibršah so se slovesno odpravili na popotovanje skoz Prešernov čas

O, Vrba, srečna, draga vas domača....

Le kdo ne pozna tega verza našega velikega Prešerna, s katerim se otroci srečajo že v vrtcu. France Prešeren je pač dokazal, da slovenščina ni le jezik revežev in kmetov; naš jezik je dvignil na raven drugih evropskih jezikov. Pesnik torej, ob katerem razmišljamo tudi o svoji preteklosti in prihodnosti...

Na slovenski kulturni praznik se zahvalimo za vso kulturno obdarovanost. Ta pa zajema neskončnost vrednot: pozdrav in nasmeh, spoštljiv odnos do starejših, do drugačnih, do bolnih, trenutek, ko nam je uspelo izgovoriti prvo besedo, občutek zmagoslavja, ko nam je uspelo zapisati prve črke in besede, vsaka lepa in čista beseda, ki je nenasilno prodrla do srca, lepota slik in kipov, v katere je umetnikova roka ujela delček sveta, glasba kot izpovedna spremljevalka naših radosti in žalosti, krik hrepenenja, razočaranja, izraz radosti in občudovanja, modrost, ki jo je človek tisočletja trgal iz skrivnostnih odgovorov narave, odnos do soljudi in prostora, v katerem živi, in še vse več je – kultura. In med njena najvišja bogastva sodi beseda. Beseda, ki je lahko nevarno orožje, kadar jo obvladuje sovraštvo, in velik blagoslov, kadar prihaja iz čistih misli in plemenitega srca.

Najmlajši so zaplesali Prešernu v čast.

V mozaik prireditev ob kulturnem prazniku so svoj kamenček dodali tudi učenci podružnične šole v Rovtarskih Žibršah. Že januarja je v šoli začel nastajati Prešernov kotiček. Ob pomoči staršev in drugih vaščanov smo zbirali slikovno gradivo in stare predmete, ki so nam pričarali čas, v katerem je živel naš pesnik. Spoznavali smo, kako so ljudje živeli nekoč, kakšne predmete so uporabljali, kje so spali, kako so kuhali, kaj so jedli, kako so potovali, kakšna je bila šola nekdanjih časov.

Na naši zaključni prireditvi smo predstavili zanimivo popotovanje po stopinjah Prešernovega časa. Od Prešernovih pesmi, predstavljenih v slikanicah za otroke, nam je bila najbolj všeč Povodni mož. V plesni dramatizaciji smo jo predstavili tudi gledalcem na zaključni prireditvi. Seveda, smo zvedeli tudi, kdo je napisal Zdravljico, ki je ponudila verze za himno naše države.

Slovesnost je po mnenju mnogih uspela kot že dolgo ne, za kar imajo zasluge poleg nastopajočih tudi gledalci, naši starši in sorodniki, naši zvesti prijatelji devetošolci, ki nas vedno spodbujajo, in naša ravnateljica Marinka Dodič, ki vedno najde čas za nas. Skratka, to je bila prireditev, s katero smo lepo počastili kulturni praznik. – Ob koncu slovesnosti so nam devetošolci postregli s figovimi kroglicami, mi pa smo jim ponudili v branje naše nove Drobotnice s Planin. **Ana Žakelj**

Februarske Drobotnice s Planin

»Nikoli nismo dovolj modri, da se ne bi mogli naučiti še česa novega...«

Podružnična osnovna šola iz Rovtarskih Žibrš nam je februarja ponovno natresla Drobotnic, ki so jih pod skrbnim vodenjem učiteljice Ane Žakelj popisali in porisali učenci prvega in drugega razreda. Misel iz gornjega podnaslova nazorno sporoča namero, ki prepričljivo vabi najmlajše k besednemu in slikovnemu izražanju.

Šolsko glasilo znova povzema utrinke šolskega in domačega življenja. Mladi pisci se navdušujejo zlasti nad lepoto, nad svobodo, nad mirom, nad znanjem, nad zabavo, nad recepti, nad dobroto, še posebej nad ljubeznijo – tudi iz pravljic. Presetljive so »prepesnitve« Prešernovega Povodnega moža, domiselne uganke. In čisto na koncu so učenci z idejo Rebeke objavili spevoigro Miška in Jajček (po pripovedi iz knjige Bravo lutka) s pomenljivim sporočilom, ki se prepleta skoz prizore:

*Pojdi kamorkoli,
pojdi vsepovsod,
a v srcu svojem
gradi si prijateljstvo!*

mAš

S črko čez Krko

Odlični recitatorji Pavčkovih pesmi na šoli 8 talcev

Kako se znajde Slon v žepu? Je Juri Muri še vedno v Afriki? Katere so Besede za sladkosnede? Kako se napišejo Prave (in neprave) pesmi? Kakšna je Čenčarija? Kdo bere Majnice, Fulaste pesmi? Kaj so Starožitja in Radobesednice? – Na ta vprašanja so dobili otroci odgovore ob prebiranju poezije Toneta Pavčka. Izvedeli so še, da je gospod pesnik, prevajalec, akademik, po poklicu diplomirani pravnik, Dolenjec po rodu, in bo v letu 2008 dopolnil osemdeset let; da je njegova prva knjižna objava v znameniti zbirki Pesmi štirih (1953), kasneje pa je objavil še mnogo samostojnih pesniških zbirk. Pavček že četrto desetletje živi v Slovenski Istri, kjer si je iz razpadajoče kamnite ruševine napravil dom, iz zapuščenega vinograda pa izsekal obnemogle trte in posadil nove, ki mu dajejo delo, navdih in žlahtno kapljico.

Pavčkov pesniški jezik je inventiven, speven, igriv, zato ga uvrščamo med klasike slovenske mladinske poezije. Tudi zato je bil Pavček izbrani avtor letošnje že devete sezone tekmovanja v deklamiranju na OŠ 8 talcev.

Pesmi so bile premišljeno izbrane za otroke od 6. do 15. leta starosti. K učenju pesmi na pamet, deklamiranju so jih povabili učitelji, ki poučujejo slovenščino na obeh stopnjah; odzvali so se učenci po lastni presoji. Da so si pridobili laskavi naslov najboljšega v svoji kategoriji, so morali skozi dve siti: oddelčno in šolsko tekmovanje. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 260 otrok. Vsi si zaslužijo pohvalo za sodelovanje. Zmagovalci pa so: iz 1.r. Gašper Černigoj, iz 2.r. Gaj Kren-Gorše, iz 3.r. Eva Križaj in Eva Brand, iz 4.r./9. Luka Jereb, iz 4.r./8. Eva Kobal, iz 5.r. Aleksander Djuran, iz 7.r. Luka Gabrovec, iz 8.r. Karbara Kompan ter iz 9.r. Ana Kompan in Erna Redžepović.

Zmagovalci so se odlično predstavili tudi na šolski prireditvi ob kulturnem prazniku in prejeli priznanja. Po proslavi smo v avli šole občudovali likovno razstavo učencev na temo izbranih Pavčkovih pesmi. **M.H.G.**

Čarovniško pustno rajanje

Na pustni torek popoldne je dvorana Kulturnega doma v Gorenjem Logatcu povabila pisarno družino bitijc. Mednje so ob čarovniški glasbi priletele čarovnice in čarovniki, ki so se bili izgubili na poti v začaran gozd; v družbi maškar jim je bilo všeč. Kakih 90 otrok in njihovih staršev v navdušili z dvournim spletom čarovnij in vodenih plesov.

Pustne šeme so ob čarovniških trikih mladih čarovnikov in čarovnic, članov otroške gledališke skupine Pikčasti štomf iz Hotedršice, lahko preizkusile svoje čarovniške spretnosti, na koncu pa so se pogostile s krofi in z bomboni, ki so jih mednje razdelile učiteljice-čariteljice Ana Mulec Prudič, Špela Zupan, Anita Čretnik in Darja Merlak. Prenekateri maškarci so se zasvetile očke, ker je lahko domov lahko odnesla čisto pravi čarovniški balon.

Da si bo moč utrinke tega nadvse prisrčnega pustnega rajanja ogledati tudi na medmrežju, je poskrbel računalničar Peter Bezek, glasbo pa sta »izvajala« DJ Matic in Ervin; vsi trije z OŠ Tabor.

Za uporabo dvorane se šola, organizatorica pustnega rajanja, zahvaljuje krajevni skupnosti Tabor.

Darja Merlak

Pustni živ-žav v Gor. Logatcu.

Pišejo najmlajši

Verjemi vase!

Kdo je Benka Pulko? Čisto navadna ženska, izjemno vztrajna in pogumna ter trmasto odločna. Prav to jo je pred nekaj leti gnalo v svet z motorjem, da je pristala na straneh Guinnessove knjige rekordov. V Sloveniji smo jo izglasovali tudi za žensko osebnost leta. Njen pogosti stavek: „Verjemi vase!“ Vse to nas je na OŠ Rovte vzpodbudilo, da smo jo povabili medse na zadnji dan pouka v preteklem letu in z njo (ob mentorstvu učiteljice Metke Bogataj) opravili intervju.

Benka, vaše ime je malce nenavadno. Kdo vam ga je izbral?

V osebni izkaznici in v potnem listu še vedno piše Bernarda. Težko ime. Predvsem zaradi dolžine in črke »R«. Prste ima vmes tudi kakav Benko, ki se je pil v tistih časih. Torej Benka. Kombinacija obojega.

Od kod črpate neizmerno energijo?

Morda iz »ptujskih piščancev« (prihaja s Ptuja). Zagotovo pa je bilo odločilnega pomena moje otroštvo. Dolgo sem bila edinka. Zahteven otrok, vedno v središču pozornosti. Vsi doma so se mi posvečali. Eden me je učil to, drugi mi kazal tretje... Oče je pravil, da ima eno inteligentno in eno delovno. Jaz sem bila slednja.

Vaše sanje v otroštvu... Ko bom velika bom...

Vedno sem si želela postati čistilka. V vrtcu sem jih opazovala, kako super avtomatske metle so imele. Takrat bi dala vse, da bi bila ena izmed njih. Potem me je nekaj let držalo, da bi študirala medicino, preden sem diplomirala iz biologije.

Kdaj ste se odpravili na svoje prvo daljše potovanje?

Da sem spregovorila črko »r«, so me vzpodbujali tudi z obljubo, da me bodo peljali na zlet v Maribor. Očitno sem bila za potovanja že v rani mladosti pripravljena narediti prav vse. Nato sem potovala v sosednje države in prvo resno, pravo, veliko potovanje me je peljalo na Sejšele.

Zakaj ste so odpravili ravno z motorjem, zakaj ne z avtom ali s kolesom?

Kolo je odpadlo zaradi lenobe. Avto je bil predrag. Motor je bil ravno pravnjki. K temu je pripomogla tudi ljubezen do motorjev, ki je še vedno živa.

Kako izmed toliko pomembnih stvari izbrati za pot najpomembnejše?

Najprej sem vse zložila na kup in hitro ugotovila, da za življenje ne potrebujem veliko. In res, vedno se je našel kdo, ki je bil pripravljen pomagati z večerjo, s posteljo ali toplo skodelico čaja. Ljudje čutijo stiske in radi pomagajo. Spomnim se nekega božiča. Pri mehaniku sem srečala človeka, po rodu Italijana, ki me je vzel s seboj domov, da sem lahko z njegovo družino praznovala. Lepo, mar ne?

Kako ste se sporazumevali po svetu?

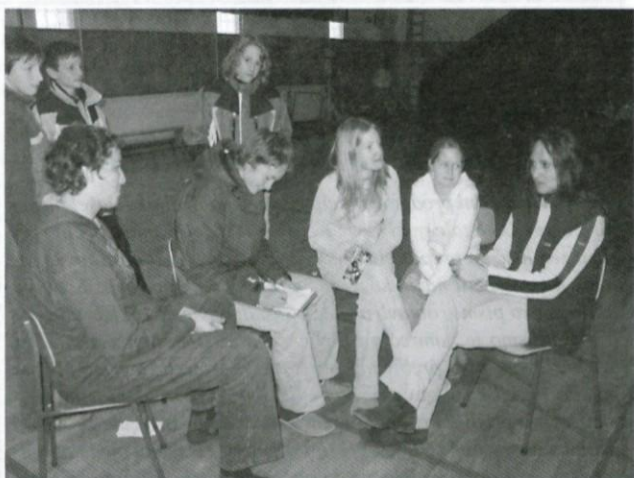
Spočetka sem za silo znala angleško. Potem sem se vse bolj navajala na angleščino, ki je prepotrebna za potovanje okoli sveta; v še tako majhni vasi se najde kdo, ki zna malo polomljene angleščine. Z nekaterimi plemeni je šlo tudi s slovenščino – tako ali tako se nismo razumeli.

Kako je bilo potovati po najbolj ekstremnih ktičkih sveta?

Ves čas gre za premagovanje nemogočega. Če hočeš in vztrajaš, ti vsaka stvar uspe, pa naj se sliši še tako nemogoče. Vse je mogoče!

In vaše najzanimivejše doživetje na tolikih poteh?

Težko je reči. Hm, morda vožnja po Antarktiki. Pa po najdaljši ravni cesti na svetu, pa 20 km prostoročne vožnje, ne da

Klepet z Benko Pulko.

bi prišla za krmilo. Ja, vsak dan je bil poln norih doživetij.

Kako so vas sprejemali kot žensko na motorju, pa sploh na tako dolgem potovanju?

Na prvi pogled z veliko zanimanja in začudenja, potem pa največkrat z veliko topline in zaveznitva. Vedno so bili pripravljeni pomagati mi, ker sem bila sama, povrh pa še ženska.

Ste doživeli kakšno nesrečo?

Seveda, tudi. Sicer pa sem mnenja, da motor ni nevarno prevozno sredstvo, če ga uporablja voznik z glavo. V Indiji sem doživela tri prometne nesreče v enem samem dnevu. Kaos! Tam se ljudje trkajo drug v drugega, ne da bi se jim to zdelo kaj nenavadnega.

Kako pa ste s svojo humanitarno akcijo želeli omogočiti srečno otroštvo tudi tistim, ki jim razmere tega ne dopuščajo?

Z akcijo »Verjemi vase in osvoji svet!« vzpodbujamo vse, da pomagajo do izobrazbe otrokom po manj razvitih delih sveta. Najprej sem se lotila tibetanskih otrok v izgnanstvu. Večina živi v sirotišnici, zelo zelo skromno; dostop do znanja jim ni preprost. Če jim svet ne more dati srečnega otroštva, jim lahko omogoči vsaj izobrazbo. Da bi lahko spoznali revščino in pomagali, nam ni treba oditi okrog sveta. Tudi v Sloveniji pod okriljem iste akcije pomagamo zbrati denar, da bi se lahko vsi otroci udeležili šole v naravi.

Ali se vam je med potjo kaj tožilo po domu?

Bolj kot po domu, po slovenski hrani! He-he-he...

Vaš nasvet za avantur željne popotnike?

Verjemi vase in bodi vztrajen! To se vedno obnese.

Anita, Petra, Lovro, Nejc,
novin. krožek OŠ Rovte

»Moje delo je namenjeno glasbi«

Zdravko Novak, mož kulture, živi z glasbo in za glasbo – Vztraja pri zborovstvu, ker je prepričan vase in v pevce, da zmore kvalitetno nastopiti – Njegovo 27-letno zborovodsko delo krasi lepa zbirka priznanj

Gospod Zdravko Novak, vaše delovanje je v našem kraju zelo odmevno. Bi lahko povedali, kdaj in kako ste prišli k nam?

V Logatec sem prišel leta 1980 iz Maribora – zaradi službe. Logatec sem izbral zato, ker leži v bližini Ljubljane. Rad se namreč udeležujem koncertov in drugih kulturnih prireditev.

Kraju dajete več, kot od vas zahteva sam poklic.

Zraven tega, da poučujem glasbo, vodim pevske zборе že od prvega leta, kar sem prišel v Logatec. Najprej sem vodil moški, nato dekliški zbor, kasneje zbor Društva mladih glasbenikov, iz njih je nastal mešani pevski zbor. Potem sem nekaj časa to dejavnost opustil. Zadnjih deset let pa vodim ženski pevski zbor, v katerem poje 33 pevk: kar nekaj učiteljic naše šole, bivših učenk in mam naših učencev.

Ali ste že kdaj napisali pesem, jo uglasbili ter jo nazadnje izvedli z zborom?

V mlajših letih sem pripravil nekaj skladbic za ansambel, v katerem sem igral. Sam se nisem ukvarjal s poezijo, sem pa uglasbil besedila koga drugega. Večinoma je šlo za zabavno glasbo. Sem pa naredil nekaj priredb za zборе. Ravno pred kratkim sem božično pesem, ki je v originalu napisana za mešani zbor in orkester baročnega skladatelja Georga Haendla, priredil za ženski zbor. Ravno pred novim letom smo jo tudi uspešno zapeli.

Kako doživljate uspeh zborov in svoj uspeh?

Doživljanja so različna. Seveda, se veselim, če je vse v redu in kadar se pričakovanja izpolnijo. Uspeh dela pa vedno niha. Seveda, si želim čim manj padcev. Vse pa je tudi odvisno od zborov. Šolski zbor je zelo odvisen od generacije; včasih je zelo dobra generacija, v časih pa pride generacija, ki ni dovzeta za glasbo. Takrat je tudi manj pevcev, kot bi jih želel imeti.

Vemo, da ste za svoje delovanje prejeli kar nekaj priznanj. Katero vam največ pomeni?

Pravzaprav ne delam za priznanja, nagrade in podobne stvari, delam zaradi glasbe. In največ mi pomeni, da sem sam za-

Zborovodja Novak ob pianinu.

dovoljen; konec koncev, je potrebna tudi osebna potrditev. Res, da sem dobil kar nekaj priznanj: od Februarskega priznanja pred dvema letoma pa priznanja, ki sem ga dobil za 25-letnico delovanja in angažiranja na Logaškem, pa tudi priznanja s kakšnih tekmovanj. Recimo, z ženskim zborom smo se odlično predstavili v Trbovljah na mednarodnem tekmovanju osrednje Slovenije, kjer smo med zbori dosegli tretje mesto in prejeli srebrno priznanje.

Bi lahko navedli kak dogodek, ki se vam je še prav posebej vtisnil v spomin?

Spominjam se zelo ljubke anekdote. V navadi mi je, da vsako leto, ko pridejo prvošolci v šolo, prosim učiteljice, da mi pošljejo k avdiciji otroke s poslušom. No, tako je pred mnogimi leti prišel k meni deček. Ko sem ga vprašal, kako mu je ime, je malo zajecjal, nazadnje sem izvedel, da mu je ime Grega. Prosil sem ga, da mi zapoje kakšno pesmico. Pa je rekel: »Al', veste kaj? Bom jaz vam raje prinesel kakšno ploščo ali kaseto, da boste lahko poslušali. Jaz pa ne bi pel.«

Hvala lepa za vaše zanimivo pripovedovanje!

Lidija Rupnik, 9.c

Srečanje z Našo malo kliniko

Učenci izbirnega predmeta TEV smo se četrtek, 15. februarja, z avtobusom odpeljali v Ljubljano na ogled snemanja slovenske humoristične nanizanke Naša mala klinika. Kmalu smo prispeli do stavbe, v kateri snemajo Našo malo kliniko. Potem ko smo izstopili iz avtobusa, je učiteljica poklicala vodjo snemanja, ki nas je odpeljal v stavbo. Odšli smo do prostora, kjer so maskerke in kostumografinja. Lepo so nas sprejeli. Kostumografinja nam je pokazala nekaj oblek in čevljev, ki jih lahko vidimo tudi po televiziji, maskerka Polona pa nam je razkazala svoje pripomočke: šminke, lasulje, kreme...

Prva skupina je nato odšla na ogled snemanja, mi pa smo še naprej raziskovali neke vrste dnevni prostor igralcev. Kmalu se nam je pridružil Gojmir Lešnjak-Gojč, ki v Naši mali kliniki igra zabavnega fizioterapevta Cveta. Z njim smo opravili tudi kratek intervju.

In še z igralcem Gojmirjem Lešnjakom-Gojcem.

Ko se je prva skupina vrnila s snemanja, smo bili na vrsti mi. Sprehodili smo se skozi »prostore«, v katerih snemajo nanizanko. Meni je bila najbolj všeč Vesova vratarnica, pravzaprav vratarnica Jerneja Šugmana, ki v nadaljevanki igra Vesa. Med ogledom posameznih prostorov smo prispeli do bolniške sobe, kjer so ravno snemali. V prizoru sta igrala g. Debevec (Dario Varga) in Cveto (Gojimir Lešnjak-Gojč). Ogledali smo si snemanje dveh prizorov. Zanimivo mi je bilo to, da so imeli režiserjev (Branko Đurić-Đura) glas posnet, in ko je njegov namestnik želel začeti snemanje, je samo pritisnil na gumb, in nekje iz ozadja so donela Đurova navodila: »Tišina v studiu. Snemamo, akcija...!«

Po ogledu smo se vrnili v prostor maskerk in kostumografinje. Maskerka Polona nam je potem na kratko opisala delo vseh in nam omogočila fotografiranje z igralci; režiserja Branka Đurića-Đura pa, na žalost, nismo videli, ker je bil odsoten zaradi bolezni. Igralce smo prosili še za podpise. Še pred odhodom nam je maskerka povedala anekdoto, in sicer, da g. Debevcu drugi igralci dostikrat očitajo, da ima najboljšo vlogo, saj lahko samo leži. Nato smo se poslovili in se nekoliko utrujeni vrnili z avtobusom v Logatec.

Klara Menart, 9.b,
medijska vzgoja TEV

Sama

Sama sem doma. Kdo objel me bo?
Nikogar ni. Kdo pokril me bo,
Le kje je mamica? ko noč bo padla
Kje očka se mudi? na zemljo?

Sara

Bralci pišejo

Odgovor na pismo

»Prebivalcem ob Notranjski cesti«

Nekaj dni pred novim letom sem v nabiralniku našel pismo Sveta staršev OŠ 8 talcev, ki me je pozivalo k sodelovanju z občino pri odkupu zemljišč za prepotrebni pločnik ob Notranjski cesti, in že takrat me je presenetil način komuniciranja ravnateljice šole. Sodu pa je izbilo enako pismo, objavljeno v Logaških novicah 15. februarja.

Pismo je namreč naslovljeno na povsem napačen naslov. Pravi naslovnik niso prebivalci ob Notranjski cesti, temveč občina Logatec, ki je edina odgovorna za to, da bodo prebivalci Martinj Hriba bolj varno prišli do centra Logatca. K temu jo zavezuje že Zakon o lokalni samoupravi (UL RS, št. 100/05), ki v 21. členu med nalogami občine med drugim določa, da občina »gradi, vzdržuje in ureja lokalne javne ceste, javne poti, rekreacijske in druge javne površine in v skladu z zakonom ureja promet v občini«. Poziv prebivalcem ob Notranjski, naj svoja zemljišča občini prodajo po vsaki ponujeni ceni oziroma najraje kar podarijo, je svojevrstna manipulacija, ki v populističnem tonu, torej s sklicevanjem na varnost otrok, odgovornost za morebitno nesrečo posredno prelaga kar na prebivalce ob Notranjski.

»Prebivalci ob Notranjski« svojo dolžnost opravimo vsak mesec z vplačilom 35 % dohodnine od naših dohodkov v občinski proračun. In kaj nam občina v zameno za to da? Nič. Popolnoma nič. Kanalizacije na Martinj Hribu nimamo, električna, kabelska in telefonska napeljava (ki smo jih v celoti plačali sami) ne poteka pod zemljo, temveč po strehah, tistih nekaj brljk, ki jih imenujejo javna razsvetljava, ne sveti niti do tal, policijske patrulje na Notranjski še nisem videl, itd. Edino, kar imam od občinske oblasti, so branja o negativnem mnenju Računskega sodišča o poslovanju občine, napori za čim višjo sejnino občinskih poslancev in podatki o tem, da pol Slovenije vozi smeti v Logatec.

Da ne bo pomote, ne vem, kdo si bolj želi pločnik, kot prav »prebivalci ob Notranjski«. Vsak dan z grozo gledam divjake, ki z več kot 100 km/h drvijo le nekaj centimetrov od otrok in vseh ostalih pešcev, ki hodijo po Notranjski. S tem odgovorom želim predvsem pozvati občinsko oblast, da se za božjo voljo čim prej, brez izgovarjanja na lastnike zemljišč in brez pomoči patetičnih pamfletov, loti gradnje pločnika. Ne nazadnje lahko začne pri delčku od tiste pol milijarde pokojnih tolarjev, ki jih je samo lani zaslužila s tonami smeti na Ojstrem vrhu.

Peter Sotošek Štular,
prebivalec Notranjske ceste

Upokojenci iz Rovt ponovno zborovali

Upokojenci iz Rovt so se 1. februarja popoldne zbrali v dvorani Stare šole na svoj drugi občni zbor. Zbora se je udeležilo prek 80 članov društva, kar je zelo pohvalno, posebej še, če pomislimo na raztresene zaselke, v katerih živijo naši upokojenci; zaselki pa so kar oddaljeni ob središču Rovt.

Žal, na občnem zboru ni bilo nobenega predstavnika ZDUS-a. Vabljeni predsednik ZDUS Vinko Gobec je bil zadržan, njegov namestnik pa se je opravičil. Delo je lepo potekalo. Zbor sta pozdravila tudi župan občine Janez Nagode in predsednik DU Logatec Vladislav Puc. Po sprejemu smernic za delo društva v letu 2007 so upokojenci zaključili občni zbor in se ob zakuski še malo pogovorili; nekateri pa so še zaplesali ob zvokih harmonike Janeza Kogovška.

Prav gotovo so bili vsi zadovoljni in že pričakujejo veselo majsko srečanje.

Ivan Kavčič

ZAHVALA

Alma Gostiša
1916 – 2007

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se ob slovesu z dobro mislijo, besedo in molitvijo spomnili naše mame. Zahvaljujemo se za izraženo sožalje, darove in spremstvo na zadnji poti. Hvala župniku Janezu Komparetu, pogrebniemu zavodu Menart in pevskemu kvartetu.

Hvala dr. Jožetu Skvarču in zaposlenim v Domu starejših občanov za skrb in nego.

Ohranite jo v prijaznem spominu.

Sin Janez z družino

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame Majde Lenarčič

Majda Lenarčič
1917-2007

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče.

Posebna zahvala velja osebju Doma Marije in Marte za lepo nego in skrb, gospodu župniku Janezu Komparetu in dr. Jožetu Skvarču.

Lepa hvala gre tudi gospodu župniku Srečku Turku za pogrebni obred, vsem pevcem in pogrebniemu zavodu Menart.

Hvala vsem, ki ste našo pokojno mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Pomlad bo na vrt tvoj prišla
in čakala, da prideš ti.
Jokala bo, ker tebe več ni.*

Franc Herblan

Vse, kar v naših življenjih šteje in odhaja z nami v večnost, so le dobra dela. Hvaležni smo za vse dobro, ki je bilo izkazano našemu dragemu Francu Herblanu v času njegove bolezni, in se zahvaljujemo vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

doc. dr. Viktor Menart
*30.5.1951 +1.2.2007

Ob boleči izgubi brata, strica se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala velja podjetju LEK, Biopharmaceutics, Sandoz in Kemijskemu inštitutu.

Prav lepa hvala govornikom za poslovilne besede. Hvala gospodu župniku Janezu Selanu za lep pogrebni obred, pevcem za lepo zapete pesmi ter trobentarju za igrano tišino.

Hvala tudi pogrebniemu zavodu Menart za organizacijo pogreba.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti brata in strica Franca Nagodeta

Franc Nagode
*1935 +2007

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vsem, ki so darovali sveče, cvetje in za sv. maše, in vsem, ki so nam izrekli sožalje. Posebna zahvala gre gospodu župniku Bogdanu Brcetu za večerno molitev ob pokojni-kovi žari na domu in za lepo opravljen pogrebni obred.

Zahvalo smo dolžni tudi pevcem Društva civilnih vojnih invalidov iz Ljubljane za zapete pesmi pri sv. maši in pogrebniemu zavodu Menart. Prav lepo se zahvaljujemo za vsestransko pomoč Bojanu Rupniku in vsem, ki so se v lepem številu udeležili pogreba.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Kako si ljubil to življenje,
kako boril se za obstoj,
a usoda je hotela,
da zapustil si ta svet
in odšel v rani grob.*

Ob slovesu našega dobrega prijatelja Ivana Zupana

Ivan Zupan
1938-2007

se zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti, mu podarili sveče in cvetje, nam izrekli iskreno sožalje.

Hvala tudi Invalidskemu pevskemu zboru za tako čudovito petje, hvala spoštovanemu g. župniku Janezu Selanu za sočuten govor, lepo opravljen cerkveni obred in hvala vsem za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem, ki so ga imeli radi.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Glej, tista daljna zvezda
iz misli mi ne gre,
ki je čez dan ne vidim,
a vendar vem, da je.
S. Makarovič*

Tebi, dragi mož, oči, brat

Ciril Mrak
v spomin...
(10.7.1953-6.3.2006)

Težko je brez Tebe, a spomini nate in Ti v naših srcih nas bodrijo... In upanje, da se nekoč spet snidemo... Počivaj v miru!

Vsem vam, ki tiho postojite ob njegovem prerenem zadnjem domu, prižgete svečko, namenite toplo misel ali molitev, iskrena hvala.

*Žena Jelka, sin Branko, hči Veronika
in sestra Mari*

ZAHVALA

Ob smrti moje mame Marije Rupnik

Marija Rupnik

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, sodelavkam in sodelavcem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče, za darovane maše ter vsem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot.

Posebej se zahvaljujem Jani in Narcisu Mrak za pomoč na dan pogreba, Tilki Dolničar, Ivanki Černigoj, Franju Bogataju, Borisu Albrehtu za poslovilno melodijo, pevcem Društva upokojencev in vsem, ki ste mi pomagali in me tolažili v težkih trenutkih. Hvala gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen pogreb, pogrebniemu zavodu Menart, Marku Tomincu za izvedbo pogreba in oskrbo groba. Še posebej se zahvaljujem dr. Katarini Turk za dolgotrajno zdravljenje, dr. Blagici Džaić, patronažni sestri Evi in vsemu zdravstvenemu osebju ZD Logatec, zdravnikom in zdravstvenemu osebju KC IPP in Hospitola.

Še prav posebej pa se zahvaljujem negovalki Bredi za nego na domu.

Hči Majda

V knjižnici zmeraj kaj novega

Slovensko leposlovje

Proza

BRODNJAK, D.-A.: Ne pozabi žuborenja reke Drave : zapisi o otroštvu in mladosti; FRANČIČ, F.: Ledeni ogenj resničnosti; FRANČIČ, F.: Trkaj, trkaj na nebeška vrata : nagrajene zgodbe*;

JEZERNIK, A.: Življenje v košari : kratke zgobe; MAJHENIČ, I.: Par; MARTINEC, B.: Skodelica kave : (črtice, zgodbe --- iz spomina, praspomina, sanj in domišljije); PETEK, M.: Poti vetra in peska; PONIŽ, D.: Trnje v arkadiji : dvanajst nesramnih esejev in trinajsti sentimentalni*; SMOLNIKAR, B.: Škila : GMB+M : (ena od Zlatih dépuških pripovedk)*; ŠKODIČ, D.: Devet dni v avgustu; TRONTEJ, M.: Kralj sveta : sprehod po zimskem Tibetu*; VALANT, D.: Umazane igre.

Poezija

GRAFENAUER, N.: Skrivnosti; LAINIŠČEK, F.: Ne bodi kot drugi : pesmi o dvojini*; ZAJC, D.: Amore e morte : raccolta antologica = Ljubezen in smrt : antološka zbirka. Apocalisse carsica = Kraška apokalipsa*; ZORN, M.: Pariz; ŽAGAR, M.: Neenačaj.

Tuje leposlovje

ANGELL, J. L.: Dekle na poziv : dvojno življenje intelektualke brez predsodkov; BANVILLE, J.: Morje*; DAHL, A.: Evropski blues; DAVIS, A.: Večerja; FOWLES, J.: Zbiratelj; HARRIS, J.: Črno-belo pisane*; HAUPTMANN, G.: Ljubimec preveč je še vedno premalo; HESSE, H.: Demian : zgodba o mladosti Emila Sinclarja*; IGGULDEN, C.: Imperator. Smrt kraljev; JACQ, C.: Ozirisove skrivnosti. Drevo življenja*; KADARÉ, I.: Zlomljeni april*; KINSELLA, S.: Strastna zapeljivka in njena sestra; LI, C.: Zadnji Maov plesalec*; MANFREDI, V. M.: Cesarstvo zmajev*;

MORENO, M.: Odvzeli so mi prostost : izpovedi ilegalke*; PARSONS, T.: Moški in žena; PATTERSON, J.: Medeni tedni*; ROBERTS, N.: Nesmrtni v smrti : [tretji primer Eve Dallas]; SLAUGHTER, K.: Neizbrisno; VERBEKE, A.: Spi!; WINKLER, J.: Ko bo nekoč tako daleč.

Stroka

BATAILLE, G.: Hegel, smrt in žrtvovanje : razprava; CHIA, M.: Ženski orgazem brez meja : odkrijte svoje poželenje, užitek in pot do vitalnosti; CUMMINGS, J.: Bangkok : [city guide];

FORWARD, S.: Moški, ki sovražijo ženske in ženske, ki jih ljubijo : ko ljubezen boli in ne veste, zakaj; GAMBLE, A.: Politika in usoda; HIENLE, H.: Vok : več kot 100 azijskih in drugih jedi iz čudežne ponve*; INDIJSKA kuhinja*; JOŽE Tomažič : monografija; KAPŠ, P.: Čaj in zdravje;

KDAJ, KJE, ZAKAJ IN KAKO SE JE ZGODILO*; KINTRUP, M.: Vegetarijanske jedi z vsega sveta : več kot 100 receptov za brezmejne užitek*; KRESAL, G.: Zimski vzponi. Slovenija in Zahodne Julijske Alpe : vodnik po zaledenelih slapovih, snežnih in kombiniranih smereh;

KRESLIN, V.: Venci : [povest o Beltinški bandi]*; LAVRAČ, V.: Slovenska pot do prevzema evra; MASTERS, T.: Maldives; MAYHEW, B.: Nepal; NARAVA v gorskem svetu*; OLIVER, J.: Best of Dubravnik : [the ultimate pocket guide & map]; OPPERMANN, A.: Buče : več kot 100 receptov za dobrote iz buč in njihovih sorodnic: bučk, kumar in dinj*; ORIENTALSKA kuhinja*;

PARNELL, F.: Best of Reykjavík : [the ultimate pocket guide & map]; PEČEK, M.: Pravičnost slovenske šole : mit ali realnost; RADONJIČ, D.: Raziskava marketinga; RAWLINGS - WAY, C.: Best of Singapore : [the ultimate pocket guide & map]; ROZMAN, U.: Trening socialnih veščin;

RYAN, J.: Micronations : [the Lonely Planet guide to home-made nations]; SAJOVIC, B.: UDBA;

SINGH, S.: Knjiga šifer : umetnost šifriranja od starega Egipta do kvantne kriptografije*; SOTLAR, L.: Spomini balerine*; ŠRIBAR, R.: O pornografiji : porno konstrukcija in feministična rekonstrukcija seksualnosti; ŠTRITOF - BRUS, M.: Razlastitve in omejitve lastninske pravice;

TOURAINÉ, A.: Kako se izvleči iz liberalizma?; VLAGANJE : najboljši shranki skozi vse leto, sladki in pikantni, zlahka narejeni doma*; ZAGORC, M.: Pot do uspeha - jazz ples; ZOREC, D.: Lutke iz domače delavnice*.

* Priporočamo!

Maja Gregorič

Spletna stran Knjižnice Logatec: www.log.sik.si

Podeželanke

dejavne tudi v Rovtah

Društvo podeželskih žena iz Rovt bo tudi letos precej dejavno; tako so se januarja odločile članice na občnem zboru. Minulo leto je po besedah predsednice Zinke Bolčina uspešno udeleženo kar nekaj aktivnosti. Občni zbor je bil lepo obiskan, posebej smo bili veseli mlajših žena s podeželja. Sestanek so članice popestrile z lepo ljudsko pesmijo in s skečem na račun aktualnih družbenih dogodkov. S svojim nastopom so nas razveselile tudi mlade pevke in instrumentalistke.

V program društva za leto 2007 so članice zapisale: v februarju so že imele predavanje dr. Likarjeve o tem, kaj lahko sami storimo za svoje zdravje - predavanje je bilo zelo dobro obiskano; ogled gledališke predstave »5 moških.com«; sodelovanje na Gregorjevem sejmu (na stojnici, z razstavo in v povorki narodnih noš); organizacija strokovne ekskurzije, na katero bodo povabile tudi članice logaškega društva; sodelovanje z drugimi društvi v kraju in občini pa je tudi stalna naloga društva.

Med letom se bo gotovo pojavila še kakšna dejavnost, kjer bodo članice Društva podeželskih žena Rovte začutile svoje poslanstvo. Želijo pa, da se jim pridruži čim več žena (in tudi deklet) s podeželja.

Mojca Dolenc

Cepljenje psov

Lastnike in imetnike psov obveščamo, da bomo vršili obvezno cepljenje psov proti steklini za leto 2007 na območju občine LOGATEC po naslednjem razporedu:

PONEDELJEK : 26.3.2007

od 9.00 do 10.30 na dvorišču občine Logatec za Dol. Logatec
 od 11.00 do 11.30 pri Krmavnarju za Grčarevec
 od 12.00 do 12.15 na križišču v Jakovici
 od 12.30 do 13.00 pred trgovino v Lazah
 od 14.00 do 15.00 pri gostilni Turk v Hotedršici
 od 15.30 do 16.30 ponovno pred občino v Logatcu

TOREK: 27.3.2007

od 9.00 do 9.30 pri združnem domu na Tratah
 od 9.45 do 10.15 pri Kovaču za Rovtarske Žibrše
 od 10.40 do 11.00 pri zbiralnici mleka za Petkovec
 od 11.30 do 12.00 pri šoli na Sv.Treh Kraljih
 od 12.30 do 13.30 pri gostilni Rezka v Rovtah
 od 13.45 do 14.00 pri gostilni v Cestah

SREDA: 28.3.2007

od 8.30 do 10.00 pri združnem domu za Gor. Logatec
 od 10.15 do 10.45 Kalce na avtobusni postaji
 od 11.15 do 11.30 pri gasilskem domu v Logaških Žibršah
 od 11.45 do 12.00 pri Rečanu v Logaških žibršah

SOBOTA: 31.3.2007

Od 8.30 do 10.30 za zamudnike cele občine Logatec na dvorišču občine Logatec

Cepljenje je obvezno za vse pse, starejše od treh mesecev. Psa naj na mesto cepljenja pripelje odrasla oseba. S seboj morate obvezno prinesiti Knjižico o cepljenju, ki ste jo dobili ob lanskem cepljenju.

CENA CEPLJENJA : 32,55 € (7.800 Sit)

Vodja postaje Brus Andrej dr.vet.med.

Urniki knjižnic na Logaškem

Logatec: pon., sred., pet.: 9-19,
 tor., čet.: 12-19,
 sob.: 8-13

Rovte: tor.: 15-19, čet.: 15-19

Hotedršica: sre.: 16-19, pet.: 16-19

Vrh S. T. K.: čet.: 11.30-12.30, pet.: 18-19

*Org. in info: Knjižnica Logatec,
 01/7541-722*

Napovednik prireditev

Petek, 16. marec, ob 17. uri, Narodni dom Logatec
DAN PLESA – 5. občinsko srečanje mažoretnih, otroških in mladinskih plesnih skupin
 Org. in info: Občina Logatec, 01/7590 633, renata.gutnik@logatec.si

Nedelja, 18. marec, ob 19. uri, Kulturni dom Tabor
KONCERT TROBILNEGA KVARTETA LOGATEC
 – Celovečerni koncert klasične in zabavne glasbe z deli Fritza Voegelina, G. F. Haendla, P.Nagla, J.F.Michela, H. Cannona in priredb slovenskih narodnih
 Org. in info: Trobilni kvartet Logatec, tel: 041-687-272, robert.albreht@kabelnet.net

Sreda, 21. marca, ob 19. uri, galerija v Stekleni dvorani
OTVORITEV LIKOVNE RAZSTAVE AKAD. SLIK. FRANCETA SLANE – Razstava bo odprta do 29. marca vsak dan med 19. in 21. uro
 Info: dipl. ing. Franc Godina 01/7564 307

Četrtek, 22., in petek, 23. marec, ob 9. do 13. ure, Narodni dom Logatec

7. GLEDALIŠKO LUTKOVNI MARATON

Org. in info: Občina Logatec, 01/7590 633, renata.gutnik@logatec.si

Petek, 23. marec, ob 18.30, Dvorana OŠ Laze
LJUBLJANICA, REKA SEDMERIH IMEN – ZAKAJ TEČE TAKO IN NE DRUGAČE
 – Predavatelj: prof. dr. France Šušteršič
 Org. in info: TD Lanski vrh, tel: Janez Šabec, 041 376 278

Sobota, 24. marec, ob 19. uri, Gasilski dom Medvedje Brdo
STARŠEVSKI DAN – Petje, ples, dramski utrinki otrok OŠ, Otroškega pevskega zbora, dramske skupine, Vokalne skupine Rožmarin, Dua Mir
 Org. in info: KŠD Trate-Medvedje Brdo, Magda Kržišnik, 01/750 30 63

Nedelja, 25. marec, ob 17. uri, Narodni dom Logatec
PROSLAVA OB MATERINSKEM DNEVU – Nastopajo: Skupina Nazaret z igrico Rože Gantar Mamica je odšla, otroški župnijski pevski zbor pod vodstvom Estere Grdadolnik, solo pevec Damjan Plevnik
 Org. in info: Skupina Nazaret, Kati Dolenc, tel: 040 749 747

Četrtek, 29. marec, ob 19. uri, Dvorana Glasbene šole Logatec
9. NASTOP UČENCEV GŠ LOGATEC v šolskem letu 2006/07
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Petek, 30. marec ob 20. uri, Narodni dom Logatec
PRIGODE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA, 4. predstava gledališkega abonmaja občine Logatec. Gostuje: Šentjakobsko gledališče Ljubljana. Režija: Gojmir Lešnjak-Gojc. Igrajo: Saša Klančnik, Silvija Jovanovič, Grega Rogelj, Tone Bertonec, Tatjana Rebolj, Božo Okorn, Mario Dragojevič, Marko Skok, Jernej Čampelj, Grega Usenik, Marcel Štefančič, Jože Pavšič, Meta Černe, Luka Vasle, Zdenka Bregant Muha, Danijel Šmon, Žiga Sedmak, Nina Cijan, Katja Kravanja, Marina Dornig, Kajetan Bajt
 Org. in info: Občina Logatec, 01/7590 633

V programu lahko pride do spremembe. Novosti bodo sproti objavljene na spletnih straneh občine Logatec www.obcina-logatec.com. Prosimo za razumevanje.

Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.

Sredi razkošja družabnosti

Ko med kmečkimi in podeželskimi ženami žuborijo studenci lepega in koristnega

Na občnem zboru Društvo kmečkih in podeželskih žena Logatec, na katerem se je 27. januarja letos zbralo več kot 60 članic in gostij iz Društev podeželskih žena Rovte in Žiri, so članice najprej ugotovile, da so bile v preteklem letu izpolnjene vse načrtovane naloge pa še katera zraven.

Okvirni program dela, ki ga je za letos pripravil upravni odbor, je predstavila predsednica društva Tatjana Rudolf. Tako program načrtuje: predavanje Majde L. Lončarič Kako preživeti v medgeneracijskih razlikah (je bilo 16. februarja relativno dobro obiskano); 28. februarja smo si privoščili dan kopanja v termah Snovik; na Gregorjevem semnju smo sodelovali s prodajo domačih dobrot na stojnicah, s sprevedom v narodnih nošah in z razstavo značilnih starih jedi na Logaškem; v marcu bomo skušali organizirati tudi predavanje o skrbi za okensko in balkonsko cvetje; konec aprila se bomo odpravili na izlet na Štajersko (skupaj z društvom iz Rovt); maja predvidevamo pohod po naši lepi okolici s ciljem na Medvedjem Brdu; julija bomo preživeli dan ob morju, septembra bo znova »krompirjev piknik«, oktobra se odločamo za strokovno ekskurzijo, do konca leta želimo organizirati še delavnico izdelovanja izvirmih okraskov za božično-novoletne praznike in kak kuharski tečaj. – Sodelovali bomo tudi na drugih priredit-

Med predavanjem Majde Lončarič.

vah v občini in zunaj nje, kjer si bodo pač želeli našega udejstvovanja.

V kulturno zabavnem delu občnega zбора smo si ogledali skeč o kontrabantu, ki ga je pripravilo Kulturno turistično društvo Hotedršica, in skeč o življenju na kmetiji oz. o spominih na mladost, ki sta ga predstavili Mateja in Venka iz Društva podeželskih žena Rovte. Pa še

srečelov nam je prinesel tisto pravo – prav otroško – veselje...

Vse članice društva bodo o posameznih aktivnostih sproti obveščene. Vabimo pa tudi druge žene, da se nam pridružite (vabila so običajno objavljena v Kmečkem glasu in drugih sredstvih javnega obveščanja).

Mojca Dolenc

Obisk Gracerjeve tiskarne

Pogovor v Grafiki Gracer (od desne: direktor-lastnik podjetja Miran Gracer, operater Tonči Vedenik in urednik Marcel Štefančič).

V začetku februarja sem z urednikom Logaških novic Marcelom Štefančičem obiskal Grafiko Gracer, drugače rečeno – Gracerjevo tiskarno v Celju, kjer tiskajo med drugim tudi Logaške novice.

Vstop v tiskarno je nekaj posebnega, prav nič podoben preddverju kake tiskarne, prej kaki umetniški galeriji. Pogovor je stekel med prijazno zgovornim direktorjem in lastnikom tiskarne Miranom Gracerjem, operaterjem – odgovornim za prelom logaškega glasila Tončijem Vedenikom in urednikom Logaških novic. Pogovor je bil pretežno namenjen možnostim kvalitetnejšega tiska črno belih fotografij, ki niso vedno najboljše, čeprav je uredništvo zadovoljno z razumevajočim odnosom tiskarne do potreb občinskega glasila.

Seveda, smo se ob koncu pogovora družno sprehodili skozi sodobno opremljene prostore tiskarne in si dodobra ogledali postopek računalniške obdelave preloma in tiskarskega nastajanja logaškega časopisa. **Besedilo in foto: F. Brus**

Pustna živost je nekako obšla mlade

Na Pustnem rajanju, ki ga je na pustno soboto od popoldne do noči za male in velike organiziralo Kulturno turistično društvo Hotedršica, se je v tamkajšnjem Kulturnem domu zbralo kar nekaj vsemogoče našemljenih bitij s svojimi starši.

V pustno okrašeni dvorani, kakor so jo pripravili Janko Petkovšek, Kaja Lipovec in Urban Brenčič, je pustne šeme prvo uro zabaval Pikčasti štoumf pod vodstvom Darje Merlak. Nato je čarovniške vaji prevzel čisto pravi čarodej – Roman Frelih. Program so sicer s čarovniškimi nitmi spletale »čarovnice« Darja Trpin, Kaja Lipovec in Nadja Brus. Za plesno glasbo je skrbel DJ Janko Petkovšek, za točilnim pultom je stregel Mirko Petkovšek; vezni člen vsega dogajanja pa je bil Matjaž Merlak.

Žal, je večina »odrasle« mladine znova pokazala, da ni pripravljena zabavati se na pustno soboto, kaj šele, da bi za to kaj storila. Redki sicer, in ti so vredni pohvale, izstopajo od prevelike večine. Le kaj je z današnjo hotenjsko mladino, saj je včasih veljala za zelo delovno – še zlasti za pripravo pustovanja, ki je bilo s pokopom pusta znano daleč naokoli. Bomo poslej dopustili tej lepi tradiciji, da v naši vasi potone v pozabo, ali pa se bo vendarle naša generacija potrudila, da bo hotenjskemu pustovanju vrnila nekdanji sijaj? – Dajmo času čas!

Pustno odeti pikčasti štoumf.

A tudi letošnji, čeprav skromnejši odziv, je organizatorjem zadostoval, da so se odločili za ponovno pripravo pustovanja prihodnje leto. Se pa organizatorji zahvaljujejo vsem donatorjem. KTD pa se še posebej zahvaljuje vsem Hotenjkam in Hotenjcem, ki so prišli na pustno rajanje in tako privoščili svojim otrokom nekaj živopisne brezplačne zabave.

Darja Merlak

L

ogaške novice

Z vami vsak mesec!

Smučišče nared za jadralne padalce

Ko že ni bilo smučarjev, pa je pod Sekirico prijadril padalec.

Zaradi letošnje izredno tople zime brez snega sameva tako smučišče na Sekirici kot vse ostale naprave na njem: od žičnice, snežnih topov, teptalnega stroja do skakalnic. Visoke temperature so onemogočile učinkovito uporabo snežnih topov za zasnežitev smučišča. Pobočje Sekirice so zelo zgodaj pokrili cvetovi telohov in zvončkov, ki pa niso mogli nadomestiti beline snega.

Med zimskimi počitnicami so se učenci zaman ozirali proti Sekirici, ki je ostala brez snega – zeleno obrasla. Tako vreme pa je godilo jadralnim padalcem, ki so se s padali spuščali z vrha hriba.

Besdilo in foto: France Brus

Vrhovk pozimi ni najti za pečjo

Letos je mati zima bolj ali manj skoparila s snegom, kar pa je prišlo prav aktivni vrhovski ženski populaciji, saj ni imela težav z dostopom do podružnične šole, kjer se je ogrela malo drugače kot za pečjo. Tako smo se Vrhovke zbirale vsak torek ob osmih zvečer – od novembra do februarja.

V kombinaciji fizioterapije in aerobike pod vodstvom Marije Buh in Anite Petrovič smo doobra pretegnile vedno mlajše in čvrstješe okončine. Tako smo vzdrževale telesno pripravljenost za pomlad in poletje (v upanju, da nas ne zajame pretirana spomladanska utrujenost), ko se bo večerna telovadba razmahnila kar na cel dan – na prostem, pod žgočim soncem, na ogromnem, ravnokar pokošenem bregu.

A. Petrovič

Odmevi iz Doma starejših Ubrani glasovi so ogreli srca

Januarja se v našem Domu ni kaj dosti dogajalo, saj je bila na pohodu viroza. Tudi telovadbe nismo imeli, odpadle so vse skupinske dejavnosti. So pa nas v januarju obiskali Zagriški fantje. Sami starejši junaki, stari okrog 80 in več let. Zapeli so nam veliko lepih domačih pesmi, ki jih, vsaj mislim tako, vsi poznamo. Lepo je bilo videti takšne starejše gospode, ki še vedno lepo pojejo.

Pevci so nam postregli tudi s kozarčkom domačega vina, ki so ga pripeljali s seboj. Nam stanovalcem takšne prireditve veliko pomenijo, saj potrebujemo le nekaj prijaznih besed in prijeten nasmeh.

In zapeli so jih lepih.

Med pustnimi šemami in sladkimi krofi

Pri nas v Domu je vsako leto pustna zabava, letos pa jo je preprečila bolezen. Gripe in prehladov je toliko, da trajajo kar predolgo. Nismo pa ostali brez maškar. Lepo in prijetno nas je presenetilo osebje Doma. Zjutrjaj so nas naše maškare

obiskale v jedilnici pri zajtrku. Bile so enkratno oblečene; bilo je zelo lepo. Eden izmed stanovalcev je igral na harmoniko, zapela nam je tudi »Helena Blagne«. Maškare so obiskale stanovalce po vseh nadstropjih, le v sobe niso šle, da se ne bi še one nalezle

viroze. V pritličju je za harmoniko poprijela tudi naša nova stanovalka. In da ne pozabim: mi maškaram nismo dali nič, so nas pa one presenetile z dobrimi krofi.

Besedilo: Ivanka Pečenik,
Foto: Valc

KOMUNALNO PODJETJE
LOGATEC d.o.o.
Tržaška 27, 1370 Logatec

tel.: 01/750-81-10, fax: 01/750-81-11
e-mail: kp-logatec@siol.net
http://www.komunalno-podjetje-logatec.si

Zaradi upokojitve delavke objavljamo prosto delovno mesto

OBRAČUN KOMUNALNIH STORITEV (m/ž)

Glavne naloge tega delovnega mesta so:

- * sestavljanje in izstavljanje računov za opravljene storitve,
- * sestavljanje in izstavljanje računov za storitve javnih služb (vodarina, kanalščina, odvoz odpadkov),
- * analitično knjiženje v saldakonte kupcev,
- * spremljanje plačil kupcev, sestavljanje opominov in zaračunavanje zamudnih obresti,
- * pomoč pri opravljanju blagajniških poslov.

Z delovnimi nalogami je povezano stalno komuniciranje s strankami.

Od kandidatov pričakujemo:

- * najmanj V. stopnjo ekonomske, administrativne, upravne ali druge smeri,
- * poznavanje dela z računalnikom,
- * prijaznost, vestnost, natančnost, iznajdljivost in poštenost,
- * sposobnost ravnanja/komuniciranja z ljudmi,
- * dobro znanje slovenskega jezika,
- * zaželeno 3 leta delovnih izkušenj.

Izbranega kandidata bomo zaposlili za določen čas 12 mesecev s poskusno dobo 3 mesece. Kasneje možnost zaposlitve za nedoločen čas.

Kandidati dobite dodatne informacije v zvezi z delovnimi nalogami na tel. 01/75 08 110, Štefka Slabe, vse ostale informacije pa na tel. 01/75 08 112, direktor Igor Petek.

Vaše pisne prošnje z dokazili o izobrazbi sprejemamo najkasneje do petka 30. 3. 2007 na naslovu Komunalno podjetje Logatec, d.o.o., Tržaška cesta 27, 1370 Logatec

Vabljeni na

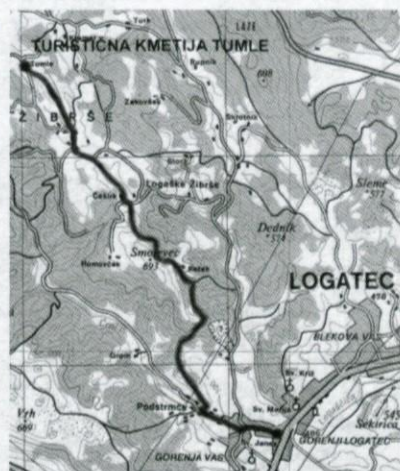
POMLADNI POHOD

po stari Grajski poti v Logaške Žibrše
do Turistične kmetije Tumle

Dobimo se 24. marca ob 10. uri pred OŠ Tabor v Gornjem Logatcu, od koder bomo krenili na prijetno pot pod krošnjami dreves in po zelenih senožetih.

V Žibršah se boste lahko okrepčali z domačimi dobrotami, se sprehodili po okolici in se naužili čudovitega razgleda.

Če na zbirno mesto ne boste utegnili priti, ste seveda čez cel dan vabljeni, da se sami sprehodite po poti in se nam na vrhu pridružite.

Organizatorja pohoda –
Turistična kmetija Tumle
in Turistično društvo logatec

Folklor od prej in slej

Že lanskega decembra je bil v Logaških novicah objavljen članek o delovanju folklorne skupine na osnovni šoli »8 talcev«. Zadeva bi šla mimo, da mi ni eden od upokoјencev KLI (Kombinat lesne industrije) prinesel fotografijo folklorne skupine, ki je v tovarni delovala v letih 1954/55

Folklor KLI 1954 (prepoznavni obrazi od leve: Tone Nagode, Janko Logar - vodja skupine, Miro Rupnik z Zofijo Brenčič-Rupnik in Marjan Lapajne).

Folklor KUD Gornji Logatec 1960 (prepoznavni obrazi z leve: Martina Molk-Puppis, Albin Čuk, Zvonka Gantar-Sovan, v sredi Matija Logar, druga z desne Iva Godina-Lukančič).

Takratno folklorno skupino na Kliju je vodil Janko Logar, vzgojitelj v Vzgojnem domu v Gornjem Logatcu. Še sam sem začel brskati po svojem fotografskem gradivu in odkril sliko gornjelogaške folklorne skupine iz časa okoli leta 1960. Prizadevanja Janka Logarja so se končala z njegovim odhodom iz Logatca. Pozneje se je s šolsko folklorno skupino ukvarjala še Irena Lipovec (za njo je bilo kar nekaj uspešnih nastopov v Narodnem domu in na Kliju), pred njo pa nekaj časa tudi telovadna učiteljica Vida Jerina.

Kot vse kaže, v Logatcu res nikoli ni redno delovala folklorna skupina. Vprašanje pa je, če tudi Hotedršice z njeno folklorno skupino ne moremo šteti med redno delujoče. Iz slike gornjelogaške folklorne skupine izstopa v sredini slike Matija Logar, ki še vedno vodi folklorno skupino v Hotedršici. Skupina redno nastopa na Gregorjevem sejmu v Logatcu.

Da pa nekatera prizadevanja učiteljev niso uspela, so krivi predvsem njihovi odhodi v druge kraje. Upamo, da bomo sedaj le prišli do rednega delovanja, drugače pa se bomo še vedno veselili le nastopov folklorne skupine iz Hotedršice.

Aniti Garafolj pa želimo veliko uspehov in vztrajnosti pri vodenju šolske folklorne skupine.

Albin Čuk

Podeljeno troje Februarskih priznanj

Na predlog župana občine Logatec Janeza Nagodeta je komisija za podeljevanje Februarskih priznanj sklenila, da se letos ob Prešernovem dnevu podeli troje priznanj: Jožefa Nagode, Katarini Dolenc in deveterim mentoricam KD Žarek

Iz utemeljitev

Jožefa Nagode.

Jožefa Nagode, prejemnica Februarskega priznanja za življenjsko delo na področju kulture.

Na njeno pobudo in še nekaterih drugih vaščanov je bilo 1999. ustanovljeno Kulturno turistično društvo Hotedršica, ki mu Jožefa predseduje od vsega začetka. Je izredno dejavna v različnih društvih na vasi, hkrati pa velja tudi za pobudnico prenekaterih dogodkov, ki Hotedršico predstavljajo tudi navzven. V okviru KTD Hotedršica so tudi na njeno pobudo pričeli z načrtnim ohranjanjem kulturne dediščine: Kresne nedelje, veseli in jesenski večeri, prvomajske prireditve ipd. S predanostjo ohranjanju kulturne dediščine je skupaj z nekaterimi vaščani, drugimi društvi, KS in občino uspela organizirati skozi Hotedršico krožno pot, ki jo poznajo že mnogi obiskovalci. Prav tako je vedno pripravljena sprejeti najavljene skupine za ogled, jih popeljati skozi Hotedršico in jim predstaviti krajevne in krajinske posebnosti. Sama je tudi solastnica domačije, kjer si gostje lahko ogledajo staro kmečko hišo s črno kuhinjo in njenimi značilnostmi. Hvalevredna je njena skrb za urejenost kraja. – V okviru KTD je bila pobudnica za ustanovitev dramske sekcije, v zadnjem času pa aktivno sodeluje tudi v domači folklorni skupini. V poletnih mesecih je nekaj let zapored z osnovnošolsko mladino organizirala nekajdnevne dobro obiskane delavnice.

Katarina Dolenc, prejemnica Februarskega priznanja za izjemne dosežke na področju kulture. V okviru Mladinskega centra sv. Nikolaja deluje skupina Nazaret pod vodstvom Katarine Dolenc, ki že dolga leta usmerja, vodi in svojo vztrajno energijo namenja mladim članom skupine Nazaret, s katero vneto pripravlja večje število prireditev, ki postopno kulturno dogajanje na Logaškem, hkrati pa z lastnim vzorom mladini po-

maga spoznavati prave življenjske vrednote, ki mlade usmerjajo skozi težavne poti odrasčanja. Med pohvalnimi projekti, v katerih sodeluje tudi več kot 20 članov skupine Nazaret, sodijo: oratoriji (organizirani dvakrat letno), sodelovanje z delavnicami pri projektu »Adijo poletje«, Miklavževi večeri, gledališke predstave Nebeški računalnik, Materinski dan, Cefizel in policaj itd. Katarina pripravlja tudi tedenska srečanja z otroki, na katerih oblikujejo različne izdelke, hkrati pa se pripravljajo na nastope.

Katarina Dolenc.

Tako Nazaret poskrbi tudi za promocijo in širjenje dobrega glasu o svoji dejavnosti pa tudi o logaški občini, denimo, na že večkratnih nastopih na radiu Ognjišče; s svojimi predstavami so neshetokrat gostovali po različnih župnijah. Še najbolj pa velja izpostaviti Katarininu skromnost, ki zna v še tako otežanih razmerah najti motivacijo za otroke, ki jih nesebično vodi in vzgaja; z vzpodbudnimi prijemi vodi Nazaret in prijazno ter aktivno sodeluje z občino.

Mentorice Kulturnega društva Žarek z Osnovne šole Rovte, prejemnice Februarskega priznanja za izjemne dosežke na področju kulture.

Marija Logar, Aleksandra Stefanovska, Metka Bogataj, Ljudmila Treven, Miša Stržinar, Mari Loštrek Žižek, Mihaela Gostiša in Alenka Kotar s svojim delovanjem na šoli in zunaj nje že vsa leta požrtvovalno pripravljajo z učenci prireditve, ki v Krajevni skupnosti Rovte dajejo poseb-

no noto kulturi v več plasteh: na gledališki in lutkovni, glasbeni, plesni, literarni, likovni itd. S svojim delom dvigajo domovinsko pripadnost, saj so edini, ki redno pripravljajo domovinske prireditve v čast državnih praznikov – dan samostojnosti in enotnosti ter dan državnosti.

Ljudmila Treven je prevzela priznanje v imenu deveterice mentoric.

V društvu sodeluje nad 80 aktivnih članov; s katerimi pripravijo več kot 6 prireditev letno. S kulturnimi dejavnostmi sodelujejo na občinskih revijah, na srečanjih in tekmovanjih – tudi na medobčinskih tekmovanjih in revijah. Samo v zadnjih dveh letih so skupaj pripravili kakih 20 prireditev in za mnoge prejeli priznanja. Tako je v letu 2006 lutkovna skupina nastopila v Prešernovem gledališču v Kranju in se je izkazala za eno izmed najboljših lutkovnih skupin v državi; lanski 7. razred je na občinskem likovnem natečaju o Povodnem možu prejel posebno priznanje; njihova pevka zbora (otroški in mladinski) se vsako leto uvrstila med najboljše v osrednji slovenski regiji... Pri vsem tem mentorice vzpodbujajo delavnost in motivacijo najmlajših za nove podvige.

Povzetek iz arhiva, pripravil: M. Štefančič

KLI Logatec
PE Prizma

ODKUP HLODOV

Odkupujemo smrekovo, jelovo in bukovo hlodovino. Cena po dogovoru. Plačilo v 30 dneh.

**Podrobnejše informacije dobite po telefonu:
01 755 85 73.**

V središču poslovnega dogajanja.

Z odprtjem nove agencije Banke Koper v Logatcu, vstopamo s celovito ponudbo bančnih storitev v poslovno življenje vašega kraja.

Ko se odločate za bančnega partnerja, se seznanite z našimi finančnimi rešitvami.

Obiščite nas v naši agenciji v Logatcu, Sončni log 1.

Banka Koper

Agencija Logatec, Sončni log 1, 1370 Logatec, tel.: 01 754 4 940
Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper, tel.: 05 666 1 000, www.banka-koper.si

FIAT

AVTOTRADE, d.o.o., VRHNIKA

Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika

tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

» www.avtotrade.si

tehnični pregledi

Tehnični pregledi za **MOTORNA VOZILA, MOTORNA KOLESA IN PRIKOLICE!**

Podaljšujemo zavarovanja za zavarovalnice: TRIGLAV, ADRIATIC SLOVENICA, MARIBOR, TILIA, GENERALI

Možnost registracije s Postojnskimi, Škofjeloškimi in Idrijskimi tablicami.

Delovni čas: pon - pet: 7.00 - 20.00
sobota: 8.00 - 13.00

EVROPA ZA PREVIŠEN OPAHA
Če predložite svojo trenutno pogodbo za avtomobilsko zavarovanje, vam bomo ob sklopu tega zavarovanja zagotovili tudi obnovo ali popravilo vozila. **Več do 30.04.07.**

GRANDE PUNTO že za 5 EUR na dan
Nakup brez obresti!
Obrok: 148 EUR (48x)

PANDA že za 3 EUR na dan
Nakup brez obresti!
Obrok: 89 EUR (48x)

PUNTO PRIMA od **7.990,00** eur

STILO do **3.000 eur POPUSTA**
že od **11.062,00** eur

CROMA **3.000 eur POPUSTA**
že od **19.534** eur

DOBLO **1.700 eur POPUSTA**
že od **10.500** eur

NOVI DUCATO **3.500 eur POPUSTA**
že od **17.340** eur

Možnost menjave staro za novo ter ugodni pogoji nakupa